

D. ist. Phalaridis
Ep. Phales
1681.

RWC.3

Provincia Italiana della
Presa Maria ssiss.
Palermo
Compagnia di Gesù

I

IESVS.
FRANCISCI ARHETINI IN PHALARIDIS
TYRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS
PROEMIVM.

u elem malatesta nouelle p̄inceps illustris
tantam mihi dicendi facultatem dare: ut
uel pr̄statiæ tuæ: vel phalaridis nostri epi-
stolis: quas nuper e græco in latinum tra-
ductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum: dicatasmit-
to: mea responderet oratio. Vtrum enī assequeretur
nō modo non multitudinis: sed ne doctarū quidem
aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas
in aliud tempus remittā. neq; enī huiusmodi sūt
quæ possint breui procēmio complecti. Qui ornatus
quæ tanta esset dicendi copia: quæ nō tuo: & maiorū
tuorum splendore superaretur. Tacebo igitur in præ-
sentia antiquissimam malestarū familiā: quæ nō fla-
miniae modo in qua fœlicissimo p̄cipitatu diu florū-
it. sed italiæ decus arq; ornamentum clarissimū sem-
per extitit. Tacebo maiores tuos. qui & si pr̄stantissi-
mi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem:
tantus mihi recentium laudum campus pateret: ut
non opus esset antiquiora cōfēctari. Tacebo pandul-
sum: carolum: & malatestā patruos: quibus nec belli-
cæ rei gloria: necq; litterarū (quātū in principibus req-
rendum est) studiis. nō liberalitate: non cæteris ui-
tibus: sua tempora pr̄stantiorē habuerūt. qui adeo
iter se de uirtute contendisse uidentur: ut quē pr̄/
feras difficile sit ferī sententiā. Adeoque oīum iudicio

*Malatestanus
familia*

laudat: ut siqd egregium siquid magnificut: si qd
principe dignu: maiores natu meminiisse uolunt ex
illorū fortiter gestis acute dicitis prudēter excogitatis
exemplum adducant. Accedis tu tantis progenitori
bus dignasabol s. nulla exparte eorum laudibus infe
rior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietatē
liberalitatem mores integerimos: quæ alias: ut dixi
latius prosequar intelligeré: omniū maxime delegi
cuiusn omnis Phalaris noster inscriberetur de quo
ut ingenue quod fētio profitear. maxime malorum
nostroꝝ uel negligentiam: uel ingratitudinem ad
miror qui de tanto ac tam preclari ingnii uiro: uel
nullam poenitus: uel crudelitatis tantum fecerint mē
tionem: eoꝝ rem adduxerūt ut eius dūtaxat sœui
tia nota sit omnibus. Animiauit magnitudo: liberali
tas doctrina ingenii acumen: poenitus fileatur. Sed
prefecto maligni iudicis est: uno uel altero uitio acerri
me examinato uirtutū merita subticere. Neque arbi
tror adeo phalarim ī eos a quibus insidiis perebatur
quam doctos uiros in phalarim fuisse crudeles. Qui
uero & unde fuerint: nemo latinoꝝ q̄ sciā: meminit
Cicero & ualerius maximus crudelitatem eis & cæ
dem breui attigerūt. Eusebius cæsariensis tempora
quibus tyrānidē apud agrigentū exercuit: & ea qui
dē dubia ānotat. eius autē epistolæ lōge magis & cōdi
rōis eius & moꝝ p̄seferūt testimoniū. Sed nūquid
ei crēdēdū: Ego quidē iter oīa scribēdi genera nulū
uerius quam epistolæ existimo. Historia oīū iudicio
uera con probatur. Verum si recte. cōsiderabitur scri

65

proru[n] affectus: amor: odiu[n]: mœtus: & id genus
alia: quin multa addant: multa subtrahant nemo
asserere dubitabit. Accedit rege[s] silicis q[uo]d ignoratio[n]
neq[ue] enim omnibus interfuerunt. & res alienas ple-
rumq[ue] scriptitant: de quibus difficile est pretereuen-
tus iudicare: & eos alii aliter s[ecundu]m mero: ut fere u/
su evenit referunt. Epistola uero & si in his simulari
multa possunt & dissimulari uerores tamen esse q[uo]d
dubitent? Plerunq[ue] enim res nostras scribimus peti-
mus: negamus: arguimus: res nostra agitur: ex quo
maxime affectus & cuiusq[ue] mores ostenduntur qua-
si in hoc quoq[ue] scribendi genere: tum mœtus tñ conci-
liandæ amicitia gratia nū ut uiri boni esse uideant
nonnulli simulant aliq[uo]do: non eiusmodi phalarim
contenderim. Et recte quidem: perge queso has epi-
stolas diligenter Et si illius cōsiderabis ingenium: in
uenies in phalaride nullum simulationis argumen-
tu[m]. Inuenies maximi animi uiru: q[uo]d nemine formidet
nemine ad gratiam alloquatur. Inuenies apertæ frô-
tis hoīnē: q[uo]d aīo: id etiā ore h[ab]ere uideatur. q[uo]d nul-
lā boni uiri opinione aucupeſ. quippe q[uo]d & gloria
& omnīū adulationē reculat atq[ue] contēnat. Vis ide-
os. ī pattiā: pieratis exemplū? Hesp[hal]ari: q[uo]d de his
pie loquitur: & exul ad restituendā patriā atq[ue] ornan-
dā: pecunias dilargitur Vis studior[um] musar[um]q[ue] ama-
torē phalarī ituere qui stelico[r] poēta ūimicissimum
captum a se: musarum reuerenria seruauerit. Vis li-
beralitatem: quē phalatidi præp[ar]os. Neq[ue] enī quod
non accipiat: sed quod a se munera non accipiātur

sæpe conqueritur. Quis bene de se meritis gratior phalaride: qui manifesto coniurationis criminie contra se deprehensus: medici sui precibus cōdorū uitio quod pluribus spōte sua pēpit? Hec & huiusmodi plura q̄digissimo prīcipe i his epistolis facile q̄s poterit itueri. Et firmissimum est ueritatis argumentum semper sibi constat. Neque enim ulla fieri ratione potest: ut si laudo quispiam semper eundem tenorem seru&: ne affectu & consciētia uel inuitus ad animi morbos ostēdendos nō nunquam trahatur. Cæteræ in his epistolis nihil grauius: acutius: pressius: & grecorū & latinarū pace dixerī: in hoc scribendi genere inuenies. Cuius dicendi caraterē utinā mea assequi potuisse oratio: sentētias tñ spero me assecutū: quas & prudētia & sapentia plenas & ad beneuiuēdun principibus maxime accomodataſ q̄s negauerit? Haec igit̄ quom in manus mihi ueniss&: elegantiā admiratus dolui eas duo milia fere annorū nostros homines latuisse. Quare non arrogantia: neq; enim uires meas ignoro: sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has nescio qua ratione adducti in latinum uertere neglexerint. Ego & si supra uires onus me subiturū intelli gerem: subii tamen: satius ratus incultiores haberi quam nullas. Crudelitatis autem qua omnes eū accusant: non tantum mihi ipse arrogo: ut melius quam tam ipse se excusare existimem. Ipse causam suam agit quæ quam sit probabilis tua poterit p̄fstantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionē nō parum facere arbitror. Ex primis siciliæ tyrannis

Matrem & phalaridis scribit Ponticus Heraclides, doctus vir audito,
discipulus platonis, nisi esse videtur in somnis simulacra deorum, que
phalaridis domum consecravisset ex his Mercurium ex paterna quam
extorva manu teneret, sanguinem ihsu esse fundere, q. cum in
fuisse Phalarim superbi tarquinis temporibus. Nam attingerent, referen-
& Pythagorā ad quem Phalaris scribit eo regnante
flotuisse & liuius & Aulusgellius & eusebius asse-
runt. Eo tempore sicuti tyrannidis expertes & peregrini
no & exuli cretensis enī & apatria a stiphalide exulē
se ipse testat. Et ei quē paulo ante ne parē quidē ha-
buisset parere idignabat. Hinc populoque odium: hinc
coniurationes: hinc phalaridis moetus & quaē de eo
ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet benigni-
tas tua & mox tuorum præstātia talē cū subditis semp-
se gesserit: ut nihil quā te carius nihil tibi magis q̄
uitam quā solicitatē precent uel alioz principū exē-
plo quid moetus possit non ignoras. Vnū preterea in
his epistolis me nō pagē perturbauit quod nōnullæ ita
mendosæ sunt: ut nulla possit rōne eagi sētentia cōie-
ctari. Nec mirū quom etiam familiares ciceronis epi-
stolæ q̄ frequēter in manibus hēmus librariorum in
curia quā mendosissimæ inueniant. Eos egi locos à
notauit conatus: tamen in quibusdam nō absurdam
pro loco ferre sentiā. Quod si particulis illis correc-
tis ad præstantiam tuam mittam. Sed iam phalarim
ipsum & audiamus.

Phalaris alciboo.

Olicletus messenius quē proditionis apud ciues
tuos insimulas: morbo me incurabili liberauit: nec
ignoro me doloris tibi & lachrymas nūciare. Tu at ne
pīe medicæ attis inuentoræs culapius cū omībus di-
is sanare unq̄ potuisset. Aduersa enī corporis ualitu-
dinem ars sanat. Animi at morbo sola mors medet:

q̄ tu p̄ multis & magnis celeribus. n̄ qdē coactis quo
rū me arguis: sed uoluntariis grauissimā expectatē.

Hieronymo:

Ogasti me q̄bus adductis rationibus leontios
i agrū quē mihi auferūt cōtra me īpetū fāciētes: ui
cturū me cēsuerim. Ego uero quod iustitiorē causā
habeā omitto: quippe qui nō solū belli auctor. sed p̄
pulso illatū. Hoc enī nullius ē apud uos momēti: illā
āt quod & si uos dissimuletis: scire tamē uos necesse
ē. Dicere sane possū uiris fortibus: pecuniis: nauibus
equis me superatur: quoge oī um uos īdigi cū eo ho
ste certatis: q̄ & horū & fortunā opuletissimus ē.

Nicophemo.

Vos ī leōtiōḡ cōcīōem miserabili cruciatu pi
isse enīerasti: eos quom nobis īsidias tēderet: īte mūs
Tu āt n̄ ītelligis quom calāitosū eōḡ defles īterritū
n̄ solū his exēplis nobis nō moliris īsidias: sed ī leōti/
nos quos ī bellū: cōtra nos cogis prigires reddere: ut
ī talē hostē īiuste bellū moueāt Neq; n. fieri pōt eūdē
& odio hēri pp crudelitatē: & pp mollitiē ītēni Quod
si ad uota res succedāt neq; his certamībus uobis ī ui
dimus: neq; cōtēderē dehortamur.

Timonatri:
a Lci bello leontinos: ut autem dolori sufficias:
nec penitus absūmaris non omnia tibi significamus
quemadmodum una cum iis thauromenitanos &
zacenses eorum socios superauimus. Neq; quod ca/
ptiuos talentis cētū pro his acceptis dimisimus: q̄p/
pe qui nolim te tam fœlicis nunciis dolore extincto ī
merito uideri hominem intermisce.

61

Policleto medico.

n Escio quid de te potius admiter policlete me
dicinæ facultatem: an morum fidem: facultas enim
aduersam tyranniu alitudinem: mores enim tantæ ce
dis premia uicerunt: per hæc abo iustitia tua discur
rens: duobus me periculis pericitatem: ui scilicet in
curabilis morbi: & hostium premiis liberabit. Soli nā
q̄ tibi licuit si morbo periisse: tyranum uideri inte
remisse. Sin misus quom quicqd mihi dederis: id prō
pto animo ad salutem accederim: me interimere: qd
tibi plurimum adeiusmodi premia consequenda p/
fuisse. Verum enim uero noluisti precium iustum
iustæ laudi præfere. Siquidem fortasse occasio illa
temporis ad me interimendum propter morbus iustæ
cædis causa non habuit. Ego igitur quod ita mecum
egeris quom in tua essem porestate. digna rata uirtu
te laudem referre nequeo. Hoc unum scio eam te as
secutum doctrinam: qua deo digna sit: qui medicinæ
artem inuenit. Verum tamē cū medicinæ & fidei lau
dibus: misi ad te animi mei erga te monumenta puri
auri phialas quattuor. Crateres argenteos non nostri
temporis artificii duos. Poculorum thericiorū paria
etcē. puellas i pollutas uiginti. Quiq̄git amilia athico
rū sc̄ ipsi præra & teucro: ut i rege meæ disp̄satiōe id
tibialisariū dar& qd' nauiuū guberatōs & corporis cu
stodes: & t̄liq̄ cētioēs accipiūt puā pfcō p rāto bñficio
uicē. Sed addat mīori meæ gratitudi me ɔfiteri n̄ h̄c
quo pacto pro meritis tibi debitam possim p̄soluerē.

a. iii

Polictero médico.

Contra
liberavi tui gratia Calleschrum qui mihi tam
manifeste insidias fecerat ut non solum eas confiteat;
sed coniuratos etiam indicaret. Adderetq; quo loco
& quando & qua ratione me aggressuri essent. At qui
immemoris uiri esse uidebatur hominis salutē ei de/
negare qui salutem alis elargiatur simul etiam re/
putabam meum esse talem gratiam referre medico q;
me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere
qui medicinæ princeps es: & omnes sanas indigētes.
Cognoscat autem suā temeritatē calleschrus q; uitæ
a te gratiā accipit quam alii iniuste abstulit. Abstu/
lit enim quantum in eo fuit quāuis fortuna n̄ per/
misit.

Messeneis.

*rſſenij dicit
dico uocabulo
ilij.*
a Vdio Policletum medicū uestrū tanquā agri
gétinorum pditorem accusatē q; quom me grauissi
mo morbo laborantem interimere potuisset eo me li
berauit & iustitiæ eius laudē iustitiæ accusationem
uertiri neq; uos huiuscmodi cōfiteri pudet. Ego au/
tem admodum eius artem: sed longe magis eius mo
res admiror quod quom me tanquā morientem suæ
fidei creditū haberet non ut tyrānū interemit, sed ut
ægrorū omni conanime in pristinam restituit ualitu
dinem. atqui uestris caluniis ne minimo quidem de
trimento affectus est. Mea uero in se liberalitate iter
siculoḡ ditissimōs in primis potest ánumerari. Nō igi
tur ignorō quin ob meam in policletum liberalitatē
omnes agrigentinoḡ pditores: potius q; phalaridis p

cum forores dici exoptetis.

Messeniis.

On ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis coronis: & aliis multis pretiosis q̄ muneribus quæ diis uestris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterum faceretis. ut scilicet aut iplis diis pie offeretis aut iis neglectis iter uos ea partiremini quod ipsi fecistis. Simulata namq; mihi iniuria ac si nostra qui ea misimus gratia prophana fuerunt: in deos sacrelegium commisistiſ. Quid enim refert munera iam dicata a tantum destinara diis auferre: utraq; enim illorum non mitentium sunt. Nos igitur gratiam in deos: uos impietatem ostendistiſ. Siquidem & dampnum me & uos rapientes nouerunt. Satis autem habeo: ut deorum qui a uobis spoliati sunt iram experi uos ipſos scelestos intelligatis. Nam cum ex aliis: tum ex eo quod missa a nobis munera esse uobis lucropustastiſ. nihil eorum sceleratum esse confitemini nisi forsirā ipſi theſauri duplēcē sortem habeant si iter uos distribuantur bonam: malam: si diis dicent. Preterea palam uos impios impietatis arguitis. Principes enim decernendæ hostilis pecuniae causam ad populum referunt. uos autem populus ad principes. Et quod omnium grauiſſimum est deos tanq; malos homines si munera a tyranno accipient proditiōis simulatis. Verum tres qui sententia uera bene rem publicā gerunt: qui ue nō semel messanā: quēadmodū agrigentū: si quas petierant pecunias dedidem meæ ditioni subdidissent: ipūne dimittitis. Cuius rei causa ē: quod eadem estis qua illi lētentia neq; libere in

huiusmodi auctores animaduertere potestis: quom omnes capiendis muneribus sitis obnoxii. Sed ne ui dear munetū gratia hæc dicere ne minimum quidē hanc amplius curam suscipiam. Meritas uero teme tatis uestræ poenas dabitis. quos uiolastis & de me & de his quæ ipse in eos ausi estis. Valete. Valete at quom duplēm habeat significationē nolī uos igno rare in deteriorem partem esse accipiendam.

Megarensibus:

*ligare res alio
enim morgan
elagri. omni li
us. marta. ita
nos hæc fia sit
ora uasat*

n On q̄ror de ingratitudine uestra: quod quom de uobis se penumero bene meritus sim i finiū extro uersia quæ mihi cum finitimiis era falsum cōtra me perhibuistis testimonium. Meā autem accuso stulti tiam quod a uobis frequenter lacesitus adhuc nō si factus sapientior. Nam quom nullo unquam tempore nostrum erga uos beneficiorum memores fueritis nos tamen ac si ea nunquā obliuioni mādassetis nostram erga uos benevolentiam liberalitatemq; semper ostendimus.

Thirseno:

f Ieos qui necessario iuste aliquid admiseruit i posterum meritas expectare poenas oportet: quem admodum in egestentium consilio es concionatus: quom opera ad diuinam prouidentiā tenuisti quæ nam spes de te ipso habēda ē quom nō ex necessitate: sed spōte tua & cōsulto iniqua omnia prolabaris.

Leuippo.

f Ilio tuo propter iuuentam: tibi pp senium pcamus quam uis nullam ueniam mereamini. Vérum

nisi a temeritate desistatis: neq; illum iuuentia neq; te
seniū eriperit. Immo eo uos grauiori suppicio affici-
misi quo maiore: uenia dignos duximus.

Clestrato.

a D modum mihi risu dignum & admiratione
uidetur ut quispiā ad monitiōibus tuis melior fieri
possit: & continentior. Quippe q; alios castigare uult
omni eum crimine libe; esse oportet. Tu uero & his
quæ in alios īprehēdis crimib; & īnumeris aliis ob-
noxiis tanq; oī īreprehēsibilis: alio; errores corripis.

Menacli.

ii Te quos tibi paratos ad pugnam misimus: &
teucro ut pecuniam daret & mādauimus. Siqua alia
re tibi opus est. ne pīgeat ad me scribere. Nihil enim
tam magnum a nobis: petieris: q; id tibi libenti ani-
mo largiamur.

Aglaō.

t Hesauros nostros quo scūq; nobis deus largitus
est ad fortunæ mutationes condidimus nō īsinu ter-
ræ quemadmodum admones. sed ī amicos quia no-
bis dona accipere non dēdignantur. Tu uero neq; in
hoc benignum te nobis exhibes: utq; tum in nobis ē si
principatu dei ciātum ullam spēm habere possimus
Atqui si non prius: nunc saltem nunquam depositū
accipias mihi seruandum: & in hoc amici muuere sū-
gare. Nullā enim terræ partē fidam: nobis ducius:
si uobis amicis optimis tanq; pulueri diffidamus:
Qui si fortunati fueritis: quam uis me aduersa for-
tuna prostrauerit: lātus tamen nihil minus fāelicem
me existimabo.

q Vom neq; uidear: neq; sit iustum eum qui pri
or iniuriam intulerit ulcisci: quom primum nos læse
ris a nobis postmodum idem expecta. Herodico.

a Lius iniuria affectus nullam inferenti minet
ultionem ut q̄ minimum apud illum suspectus habe
atur. Ego autem degeneris uiri officium existimo ne
scium atq; incautum aggredi. Quare quom me le
seris ultionem caueas admoneo: ut ante expectatiois
mortu: tandem ipso supplicio torquearis.

Ariphæto.

o Pera tua & his quæ misimus & lōge maioribus
premiis digna sunt. Mea aut̄ pscrutari noli. Nihil. n.
in his potius q̄ silentium ducimus.

Amphinomo.

q uom̄ i uiros bonos aliquid conferro: non dare
mihi: sed accipere ab his potius beneficium uideor.
Quare te rogo ne tāq̄ dantē me: sed debētem tibi gra
tiam eo quod quæ misimus accepistis: existimes.

Erythiaæ uxori,

u T mea causa plurimum tibi debere gratiam
itelligo & cois filii quē tibi reliq erythia. Mea q̄ quoq̄
patria exularē: uidua pmā ēr q̄ cuipiā nubere malui
sti: quom te plurimi uxore expeteret. Filii qm̄ tu ī eo:
& m̄ris müere & p̄ris fūcta es: neq; uiȝ aliū p̄ phala
ride neq; filiū p̄ paurola tibi delegisti: sed p̄ secūdo ui
ropriore xenta es p̄ alio āt filio quē ex priore conce
peras edurare satis duxisti. perge igitur: & uiri & filii
gratiam in ēā quā spōte tua coepisti educationē usq;
dum pro ætate doctus neq; patris amplius nequæ

miris idigeat Hoc ego abs te tanto studio contendo: nō
quod matri & huiusmodi: maxime in filii beniuolē
tis diffidam: sed ut pater unico filio metuens: Pote
ris aut ex aī tui affectionibus prūm in filies mōetu in/
tellecto: mihi quod sic ad te scribam: ignoroscere.

.Paurolæ filio

m Axime utrūq parētē fili mi amare te de/
bet & plurimi facere. Filio nāq & pium est & hone/
stum: ut genitorū: & qui in eum tor beneficia contu/
lerit recordetur. Quod si in altero ab officio desistē
dum sit patrem potiusq matrē negligas oportet. Nō
enim parua tibi sint & patris: & matris: in educatiōe
filiorū officia. Sed hec qdē quem eos tulerit peperit
educauerit: inumeros quicq; alios pro his subit labo/
res Ille at quom a matre educatus sit filius & adul/
tus nō minus eius se fructū promereri arbitratur qū
nihil in eius educatione molestum tulerit. Peculiař
autē quoddam & magis proprium quā cæteræ ma/
tres tua in te hēt: propter meum exiliū: ut enī te edu/
caret plurimū laboris p̄pessa ē: aboꝝ curas sola su/
stinuit. Tu igitur quæ utriq parenti officia debes:
uni matri qōnes p te labores subiit redde: paternis
nāq; officiis materno amore satisfacies. Nihil ego ā/
plius ab te efflagito: si ī eam quam debes pietatem
ostenderis. Immo & accepisse ab te maiorem īmo/
dū beneficiū pfitebor. Decens ei ē si matri gratiam
promultis ī te officiis rettuleris: maximū apatre be/
neficicꝝ tucꝝ initium existimari;

.Paurolæ filio.

Que a parte in filium debentur officia tibi Præstiti/
mus paurola, que uero tu patri debes. si quom pos/
sis: reddere negligis; uehem enter erras. Audio enim
te bonas artes quo sæpenumero te accusui contem/
nere. Nullum autem aliud abs te peto beneficium:
si hoc spreueris. Atq; scias uelim eruditionis utilita/
tē: si mihi obtéperaueris: non eum qui gratiā accepe/
rit: sed qui dederit: longe maiorem consecuturū

Erythiæ uxori.

I nostre tyrannidis in cœtu paurolā agrigentum
mittere non audes, tibi & tāq; mulieri; & tāq; matri
unico, filio timenti ignoscimus. Sin tāq; sola non me
cum eum genueris, soli tibi habendum censes: ini/
quæ causam parentum dijudicas. Rigidissimo enī
iure patris filius est: non matris humani uero utrius
q; par. Si aurem quod aliquando patri filium cesse/
ris: iccirco in eo ius tuū minui arbitraris: quid de eo cē/
sendū ē: q; ne particeps quidem unquam fuerit. Aequi/
orem igitur te prestiteris: si eū ad me miseris: non se/
rius: sed q; primū: cum his muneribus ad te redditurū
quæ phalaridis & erythiæ filium deceant. Ut si nō
mecum, sine me saltem opulenter & laute uiueſ pos/
sitis. Quis enim familiariū gratia: uxore & filio ne/
glectis locupletari cuperet? ego sane uestri studio/
sus: ut uirū & partem decet statui regē mea: non mo/
dicam patrem inuobis dilectissimis collocare. Et quā
celeri me quidem: cū aliorū tu aduentantis senectu/
tis gratia: maxime autem ppter mortū qui nup mi/
hi grauissiſ us cōtigit: q; ppe q; me admon& ut ultimū

uitæ terminum homini presentem diem semper exi
stimé Aduentum autem ex certa agrigentu.m: & rur
sum ad te redditum: patris beniuolézia tutiorem: quā
maternus moetus prestabit.

.Paurolæ filio.

Oronam abs te sexcentorum auréog̃e pondo:
& bonæ fortunæ: & eius qui misit gratia accepimus
Qua nos ea tantum die qua patris diis pro uictoria
aduersus leōtinós uota soluimus coronati dono ma
tri tuæ erythiaæ misimus: Neminem enim tam pre
tioso munere quam matrem digniorem inuenimus
Utinam tu & decentior nobis & gloriosior corona fi
as: quom parentum uotis: ut te decet: satisfeceris.

.Paurolæ filio.

Vom in himeram necessario uenissem stesicori
filias: quom p̃cēmata canerent audiui. Partim quæ
stesicorus p̃tm quæ ipse uirgines ediderant. Harum
uero carmia ithesicori carminibus inferiora Alioq;
at: si quis ea compararet longe erant elegatiora Quā
obrem & eum qui docuerat: & eas quæ præter natu
ram: in tantam uenerant eruditionem. felicissimas
duximus. Age igitur paurola: maxime enī hac quo
q; ea uita delidero: ut doctrinæ inuigiles qua tandem
sententia corpus armis uenationibus aliq; exercet
laboribus. Animus at grecis litteris disciplinisq; in
cultū reliquias: & quē primū & non solū in his exer
ceri oportuerat. corporis eī cura ē h̃nda bōe ualitudis
uel corroborādōg̃e mēbrog̃e grā nisi q; s in sacris agoni
b) exerceri uelit aī uero mors oēs eū intelligeſ oport&

dignitate uiictus: si nisi fortasse: quod pleriq; accu/
fant: ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iu/
re ipso conueuiat: i circa uires corporis exerceas: tan/
quam tibi ad huiusmodi principatum assequendū
necessarias. Verum si recte sapies: ab eo que in prin/
cipatus pœnitentiam accipies: qui non sponte:
sed coactus hanc sibi uitam delegit. Qui tyrannidē
expertus: tyranno subiectus: quā tyrannus esse mal/
let. Ille enim unum dumtaxat tyrannum formidat
aliis incommodis liber. Tyrannus autem & qui ex/
trinsecus insidias moliuntur: & qui se custodiunt ti/
met. Necesse nanq; est ut in formidine & miseria ip/
sos primum uereatur custodes. Quare sapientius ac/
cepta consulentis patris beniuolentia: æqualēte om/
nibus exhibeas: perpetuos uero moetus & periculo/
rum sine ulla quiete arbitrium & hostibus & hostiū
filii relinquas: Quod si rerum inexperientia & iu/
uenture pulchrum qddam & iucundum tyrannidē
& non potius supremas calamitates existimas: maio/
rem immodum aberas: & profecto ob eius ignoratio/
nem. Verum ramen deum precare ut nunq; ī tyrāni
cæ fortunae experientia uenia:

.Camarinenibus

u T in gelliā misi: & ad leontinos & ad uos item
mittendum existimauit: ut mihi impreſetia auxilio
esletis. Neq; enim armis: neq; equis indigemus neq;
uiris quoq; uacuam dicitis habere ciuitatem sed pe/
cunia. Leontini nobis quinq; talenta q; primum mi/
seruut. gelliī pmiserūt decem. Vos aut neq; leontinis

71

tardiores: neq; gelliis minūs liberales arbitramur:

Lycino.

n. On recte in leōtinogē concione: me ac si affuis
sem: tibi q; potuisse respondere: interrogasti. Quis
unde quibus ue sim pgenitoribus. Ego uero quēad
modū metipsū phalārī laudamātis filiū genere asty
phalēsem: patria exulem tyrānum agrigentinorum
multa expertum & aio ī hūc usq; diē ī uictō. Nō se
secus uoui lycinū cynedū ī pueris. in iuuēibus salacē:
ī mulieribus adulterū: temerariū in legibus: luxurio
sū ī uoluptatibus: segnē ī pace: ī bello desertorē q; et
tuare ī me cōcionū & horum quibus te reprehendo
scelerū mihi poenas dabis: si nō citius: ad saltē quoni
leontini meo ī se bello defessi te mihi captū tradent.

Leontinis.

f I meū cōtra uos bellū solui desideratis: nihil ue
titi. mihi lycinū tradite: ut omni ira & indignatione ī
eum effusa: a meo in ciuitatē uestrā furore desistā.
nihil enim in eum grauius animaduertemus: q; uos
omnes cupere intelligamus:

Leontinis.

1 Eonidam quēm res meas exploratum misisti
captū a me: cum interime possem: liberaui. Non ut
uobis rem gratam facerem sed ne quærerē qui uo
bis meum contra uos belli apparatus certo signifi
caret. Et enim ipse sine cruciatu: libere mihi uestros
cōtra me paratus aperuit. Vos scilicet omnium indi
gnos præter quam famis er formidinis: quibuis abū
dere plurimum uos attestatur.

b

Sameæ;

Vom mores tuos optimos: & incredibilem èr
ga omnes humnitatem intelligam: quôq; proxio/
rū foelicitates pie & humane pprios dolores ducas
& calamitates breui ad te scripsi: & causa mea: & na
uali pugna: & legionibus: & equestri tandem certa/
mine uicisse: ut hoc nuntio quemadmodum bonum
benignūq; uirum deceas: perpetuo doleas: ingenioq;
& tā perditis tuis moribus debitas poenas suas.

Pythagoræ philosopho:

Halaridis tyrani a pythagoræ philosophia dif/
ferre plurimum uidetur: nihil tamen prohibet quin
rebus etiam sic se habentibus certum nostri periculū
faciamus. Fieri enim potest: ut quæ longe distant in
idē redigat consuetudo. Nos ex his quæ de te accepi
mus: uirum te optimum esse nobis persuademus:
Tu autem noli adhuc de nobis ferre sententiā falsā
enim quæ de te habetur opinio me offendit. Verum
mihi totus nō est ad te accessus: ppter meā q; accusor
tyrannidem. si inermis: & sine satellitibus uenire. ca/
pi facile possem: si armatus & militū munitus præsi/
dio suspectus forem. Tu uero omni liber periculo: &
uenire ad me: & sine moetu adud me esse: & mei pe/
riculum facere poteris. Si tanquā tyrannū me specta
ueris: priuatum: potiusq; tyrannū inuenies. Sin ut pri
uatū: habentē etiā aliquid ex necessitate tyrāni. Hūc
enim principatū nullo pacto sine crudelitate optine/
re possum. Quod si humanitas in tyrannidetuta eē
posset: nō aliog; mō gratia: sed hac quaque tecū esse

13.

desidero. Viam nang⁹ mitiorē: tuis aggrediar admo
nitōnibus: si una cum pythagoræ sententia: ueritas
quoc⁹ certam mihi salutem pollicebitur.

Thoraci,

u T rum me ipsum tanq⁹ ebſcure ſcripſerī: an
te tanq⁹ conſulto intelligere nolis accuſem: nescio. Vi
ginti inquam milia tibi ex rationibus reſtant. ſit aper
tus doceri uis: q te alia quā uelis ratione doceat bre
ui a nobis expeſta:

Ariphradi,

E meritas: & iuuentutis inſcritia innumerоſ
homines perdiſi. quibus duobus affectibus
filiū tuū agi: non ignores uelim. Qui quom
me hiſdē quos memorauī furoribus ad uideſtā pro
uocari: me tamē continui: tibi nō illi ignoscēs. Muſ
torū enī teſtimonia īcredibilis tua perhibetur hūti
tas. Iccirco nō pūtaui cb filii malitiā nihil malemeri
ti patris ſeneſtā dolore afficiendā. Quiſpē q quom
unū duntaxat filiū habeas: & ſi omnino malū: alteri
us tamē ſuccelloris inopia diligis: prauitatē enī filii:
patris beniuolētia uicit. Verū niſi iam deſinat: tu iſq;
& meiſ pareat admonitionibus: non ignoret & tibi &
mihi breui meritas poenas daturum. Ne aut malitiæ
pertinaciam ignoratione excuſet: eadem dare: & ad
te: & ad illum epiftola miſimus.

Niceneto.

Vod ſepēumero patri tuo ſcripſimus ūmonitū facer&
ut a temeritate ceſſares: effec forsitan ut odii tui formi
dīe id nos rogaſſe arbitraſteris Ego ūo an ſic ſchēat ne

b z

scribendum quidem cēleo. Atqui cum intelligere patrem tuū senē modestissimū: neq; alios hēi filios illi us misertus: & nimiaē tuae ob ætatem audaciaē parēs in hunc usq; diem te pertuli. Te autem neq; pātris in unico filio periclitantis senectā miseret: neq; tibi consulis qui ita in peruvicacia perstas. Sed forsitan quoniam nihil in te grauius aīmaduerimus quom cessare uolueris licere tibi existimas: quod nequē lōge te potentioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cōmodius ducas: nolī thimandrū imitari sed utili potius ūico q̄ exitioso cōsultor uti uelis

Anthimaco.

I reddere mutuū potes et tamen non reddis spōte tua malus es. Sí quod reddes nō habes & si malus omnino nō sis: lādis tamē Inuoluntaria: n. si hūane cōsiderentur uenia digna sunt. Atqui ueniam reddē di dilationem: non penitus desperationē esse scias.

Aristhomeni.

Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus grata tñ mihi est tua in me beniuolentia & humanitas. Verum tantum abest: ut ea ūiquiore aīo ferā: & si parum a morte absuerim: ut & si diutius me ui&trum mihi persuadeam: optasse: celerius in bello occubu isse. Quid enim uiro generoso melius q̄ ūi tutis & uictoriæ contentione fortiter uitam finire

Xenopyti.

On me perturbant calumniæ: neq; opiniones quas de me homines habent: q̄ iniuste me accusant

74

dec illa alia causa: q̄ quia evenire intelligo, alios na
tura malos, me aut̄ huiusmodi esse necessitare: quæ
diis potenter ē. Verū hoc iuicē differimus: q̄ quom
mihi principatus gratia plura liceat: q̄ sim profiteor.
Vos aut̄ priuati legū formidie: opa uīa dissimulatis:
Cathaniis.

q̄ Vom ad me ciues uestri captiui deducerent: non nullos: quom omni spe decidissent: qr̄ nō admo
dum uobis eorum uita curæ erat: liberaui. Nō quod
mei erga uos odii obliuiscerer, maxime namq; obliuio
sus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis acci
pere satis mihi existimarem. Verū quom pro meri
tis mihi poenias dabitis: quot & quanta in me admise
ritis: uobis commémorabuntur.

Cathaniis.

n̄ Os fortasse satis mihi poenarum dedisse de his
arbitramini: quæ in me: & meos inique egistis: quom
pro triginta uiris impie a uobis combustis: quingen
tos milites: pro septem direptis talentis: plurimos cen
sus amiseritis. Ego uero quæ in hunc usque diē pas
si, eorum quæ passuri estis, prohoemium fuisse annū
tio: adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala
inserent confiteri erubescendum sit. Non tamen con
tra uos odium meum remittam, donec quæ mundū
regit prouidentia, eandem in eo gubernando seriem
prosequetur. Indicam autem uobis bellum: non tam
mea: quam deorum gratia in quorū manibus ēt ser
uare omnia & perdere ē, siquidem diuinam sortem:
ut reliqua naturæ elementa etneus ignis sortitus est

b iii

in quem quom impie innocentes viros proiecetis.
phalarini: sed qui omnia conspicatur solem uobis iu/
micum comparastis. Crithophemo.

b Oni amici officium: & tu: & omnes qui plus
æquo meam extollitis fortitudinem facitis: quom cō
filio & opera nostra uictos a nobis leontinos prædica
tis. Certo autem scimus quæ necessaria fuerūt: nos
diligenter prouidisse exoptatissimam uero uictoriā
a fortuna confectam. Nihil est enim in humanis re
bus: uir amicissime siue magnum sit: siue exiguum
quin illius nutu agatur.

Polignoto,

u T donare tibi aliquid imposterum: & scribere
desinam polignote. Cessato autem & tu a laudibus:
quas de me apud alios prædicas. Re enī me accusas:
quom mea renuis munera: uerbis me: & laudibus p/
sequeris. Neq; animaduertis sermonem: rerū umbrā
a sapientioribus existimatū. Asiocho.

g Loriari profecto de nobilitate: ut d' alio quo
uis bono licet. Ego autem uirtutem solam nobilitatē
scio: cætera omnia fortunam. Et fieri quidem posset:
alius ex ignobilibus parentibus clarus: alius ex claris
ignobilis: ipseq; se ipso & abiectissimis ignobilior. Ita
q; animi uirtute apud siracusanos laudibus prosegu
debes: non maiorum mortuam in ignobilibus suel
soris nobilitatem. Demotheli.

i Gnoſco tibi quod ita me admoneas: q; enim
nunq; tyrannus fueris: tyranno tyrannidem depone/
re consulis: ne q; deorum mihi quēpiam affers secu

statis fidei usorem: cui fortasse fidem habere posse:
 Te autem dignum censes: cui tanta de te acquiescam
 neq; ani maduertis fere periculosius esse deponere pri
 cipatum: quam occupare. Assumam ita de tyrānide:
 quemadmodum de generatione & uita sentiendū ē:
 Neq; enim homo: si fieri posset: ut antequam nascere
 tur quænā mala passurus esset audiret. nasci unquā
 uoluisset. Neq; priuatus qui tyrannidi studeret: si il
 lius intelligerer calamitates: tyrānus potiusq; priua
 tus esse uellet. Sic demotheles homini non nasci: &
 primum quam tyrannum esse utilius intelligo.

Quod si ante occupatam tyrannidem: eius mi
 hi narrasses conditionem: & hoc mihi tunc dedis
 ses consilium: obtemperasssem profecto. Sed quom ty
 rannus sim: & principatu coactus in multa inciderī:
 non modo hominum nemo: sed ne deorum quidem
 pontentissimus hanc tytannidem deponendam mihi
 persuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quātis
 q; nos affectos suppliciis ab iis in quos grauius aīad
 uertimus: uitam profecto finire cogeremur.

Epycharra.

Vum & demothelis de deponenda tyrānide
 consilium: non ab odio: sed rerum ignoratione profe
 etum intelligo. Agredi enim tytannidem appetentis
 est: desistere autem minime: propter multa quæ a ty
 ranno iniuste comittuntur. que nadmodum sagit
 tarius: quom primum sagittas emiserit: non amplius
 haber eius réuocandi potestatem. Quod si fieri po
 test ut huius tytannidis tollatur inicium: id facite

b. iiiii

quæso. Sin nequit: sciat is uel; longe mius fieri posse
ut uestii mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

f Vfficis solus nobis: quom iustos nos arbitrariis
& si nemo hui usmodi tuo de me testimonio credat;
Vnus enim: & talis uir omnis mihi scilicet norma &
regula est. Temerariam autem multitudinem lo-
co solitudinis: & nullius hominis habendam censem
mus, uel ad implendum locum qui solus esset: solitu-
dinis supplementum existimamus. Cui & ignoran-
ti & deteriores quam sumus: uideri: fortasse non est i-
uile. Sed multis habest uiri similes. Hominum enim
præstantiam: non numerum: reputamus: cū quibus
noſti nos & bonos esse: & æquos. Quod & si solus es:
fatis nos abūdere testibus neque aliorum egeie lau-
dibus duceremus;

Hippoliti*o*

a Ditur tibi ad me ut rogas: permitto. nullum
autem tibi securitatis ius uirandum damus: sed si
quod si uebis meis non credis: nunc profecte in
iuria affici, non quoniam mibi accusatus es: quoniam enī
non ignores: nemini me unquam fidem fringere. Ac
si de me malevolentias petis ius uirandum. Verū quid
refer ad pietatem: ius uirandum ne an fides fringat:
utrumq; enim animus confimat;

Polythymoni

f I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi no
fidis: prudentiam meam: non malitiam: accusas. Sin
ex meis, mei ignorantie plurimum aberras. Tantū

et hī abest ut fidem frāgam: ut quom ex animi mei sententia cæteris supra quam liceat: credam. ac si fir miorem fidei pietatem habeant: sæpenumero dece p̄tus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude fīsus: nihil a me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio cō firmare poteris: ea fide phalarī esse: ut neminem un/ quam decipiatur.

Nyciæ.

h Isdem de rebus quibus filium tuum cdio ha bes: qui mores tuos non imitatur: ab omnibus diligi tur. ex quo intelligere potes: te his omībus inuisum esse qui eum amore prosecuntur.

Adimantho.

a Vdio tibi esse cum fratre controuersiam: uter uestrum sit peior: quom tu illum ille cōtra te peiore attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum habeo. Cæteris hominibus illū: te etiā illo iniquorem.

Egestensibus.

n Olite meos exules recipere: nemo unquā pha larim neque in bona: neque in mala referenda grā uicit. Hoc uos ex leontinorum: & melitensium causa probe intelligere potestis. quorum alteris libertatis: le ontis seruitutis auētores fuimus. His quod triremes meas summererunt. Melitensibus uero q̄ sūmersas recuperare curauerunt.

Antistheni & therimo:

e X his quæ misi muneribus: antisthenē partem theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam habeo: de altero nihil q̄r ille. n. quom accepit meas nō mīuit facultates. hic uero nullo me dāno affecit:

Menedic

n On te pehiteat bonum euasisse: si uis a patre
na iniuitate alienius existimari. Aliter superioris
reporis apud camarienses bonam de te opinionem amit
tes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ip
sa bonus fuisse uideberis.

Epistrato.

n On secus quam ad fortunatum aliquem ad me
scribere uideris. Ego autem conditionem meam tibi
paucis explicabo. Scias me a prima infantia orbū fu
isse. A iuuēta fati iniuitate patria exulasse. Res me
as maiore ex parte amississe. Barbaris educatum esse
moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse.
Neq; solum ab hostibus: sed ab iis quos sum benefi
ciis prosecutus insidiis circuinueriri & tyrannum ui
tam in tyrannide deprecari. Si hoc in quam est fortu
natum esse fortunati profecto sumus.

Onetori.

u Tu & omnes amici hoc sane mihi facietis
gratissimum: si nihil de me percōtabimini
neq; curiosius inqretis: nisi quod ipse uoluero. Eius
modi enī fortuna opprimimur: ut nostra cognita con
ditione: letari magis inimici: quam in cognita ægre
amici ferre possint.

Isonico.

a Liorum qui me læserunt inimicitias: ut hor
taris: libens obliuiscar. Mortalis enī whom simus: in
mortale (ut aiunt) odium seruare minime decet. Py
thonis autem aduersum me ī manitatem: nō modo

uius obliuioni nō mandabo; sed h̄c mortuus quidē
quod omnibus vita functi euenire consuevit. Quip
pe qui ini grātē omniū maximā ī me molitus ē. si q̄
dēm post mē exilium eythiā uxorē quom eiusnū
prius recularisme se qui uellet ueneneauit.

Trasinori.

Astellū qđ tu dū oppugnareſ reliq̄stī excursio
ne a teuciro faſta ea celeritate euerſum est: ut ociuſ id
captum: q̄ hanc epifolam ſcripa ſciat uelim:

Abaridi.

V dioreclarorū uiortū. cōſuetudinis gratia: ex
hi pectoris ad n̄ras uſq̄ regiōes aduentarīſ. Tęq̄ &
pythagoræ phōi & ſtheficorō poſtae: & alii q̄busdā
grecor̄ p̄ſtatiſis agrefū: & ab iis multa diſiſſe. Cu
pere autem re alios conuenire: qui te quas ignoras hi
ſtoria doceant. Quod ſi ab iis qui me calumnianſ
agreſa peruafuſus es: eſſt me qualēm prædicār: haud
facile eſt diſiuadere. Sin ueritatem: cum ab omībus:
q̄m in maxime a ſapienribus diſquirendam cēles: ad
me uenias: quemadmodū plāriq̄ alii clari uiri: me
cōmoraturus. Iſa. n. Inoueris ex p̄ſtia: exerera apud
me & melius & hoſtius: & ſi mihi de meip̄o libere lo
qui lic̄: addo & huanius quā p̄ſtē ſortuna pati ui
deat: & diſpoſita & conſtituta ē: phalarīq̄ q̄ hac &
gubernat: & omni: & nemī eoꝝ: q̄ma ximē ī his lau
danur: inſtiorē.

I app̄terea q̄ pythagoras philofophus lep̄enūero a
m̄ accerſitus huic uéi noluerit quēadmóum cū q̄ inā
fuger & ſuertudinē laudasti mihi calviā attulit quod

nūc ad me uenerit. & quintū iam mesem una me
cum in uoluptatibus sit: mihi profecto laudi, est.
Apud me enim ne breui quidem momento permane-
sisset: nisi mores nostri conuenissent:

Egesippo.

V fortasse & alii consanguinei qui ægre fertis
clisthenis exilium: eum sibi male consuluisse in his
quibus patria pulsus est: nūtandē cognoscitis: quom
nullius remedii tempus sit: nisi poenitentia. Ego aut
quom inani gloria maxime in repu. uerflaretur: tum
maiores in modum eius uicem dolebam. Et litteris
ad eum meis: rerum exitum testatus sum. Ipse uero
honorum uoluptate elatus agebatur: fortuuæ imme-
mor. Et nos nugas & deliramenta scribere: tāq reipu.
omnino ex parte arbitrabatur. Vel potius ac si tyran-
nidis nostræ gratia: nolemus quæpiā uidere recte re/
publi. administrantem: quo ad magis quam opus fu-
erit inflatus: suis ipse flatibus prostratus est. Suoq n̄
mediocri detimento: non phalarim ciuilis gubernationis
propter principatū: sed se ipsum: uulgi penitus
ignarū cognouit. Eiusmodi: hanq uulgas ē: ut i ca/
lamitates se sequentes alliciat: & pricipia euētibus nō
cōsentiat. Ego igit & qcunq nō omnino stultus 'est.
mallé ut icerta me multitudo sibilis: quā honoribus
psequere. Odiū nāq eius citius q accēdat extīguit:
neq qbus exardescit téporibus ualde dānosū ē. Eius
āt beniuolentiæ opinio: exilia: mortes: pscriptiones
uel his nihil tollerabilius affert. Per Iouem maximū
egesippe: ut sētimus: sic te allogmur. Populus omnis

78

temerarius ē, demens desidiosus: p̄optissimus in
quodcūq; cōtigerit mutare sententiam: pfidus:incer
tus:uelox pditor:fraudulētus:uoce tm̄ utilis & ad irā
& laudē facilis, hoc ē ut q; i agēda re:pu:populo:pla
cere amittī: hōestis p̄ereat cōtūeliis. Nōnulli tñ adeo
īlaniūt: & temerario īpetu uel ea potius rabie p̄cipi
tes ferūt ut nō tātum filiorum fragrent desiderio, &
nuptiis intenti non libentius uxores conspicientur: &
pecuniag; cupidi non sic eis inuigilent: & armorum
belli quog; olimpicorū agonum gratias:studiosi non
tantopere horum singulis dele&tentur:quā qui mise
ram gloriam:inanes honores:& plauī in suum: de
trimentum aucupantur. Quog; uicem familiares
maxime dolore. Inimicos uero lāetitia prosequi opor
tet. Vos at clisthenis necessarii eū consolaminiſi for
ſā iniq;re aīo res hūanas patiaſ. Eiq; ne amplius his
se rebus īmisceat: ac si maiorē īmodū erret dissuaderis

Autōnoꝝ:

Argentū tibi post acceptas litteras morati missiūs
existimamus enim nō gratiæ modo tempus esse: sed
celeritatis. Tria igitur talenta:quæ petisti: dedimus
ut soluta p̄ filio mulcta:in patriā ab exilio reuoce
tur ne diutius profugus haberet. Ipsa nanq; experiē
tia plane nouimus. quam calamitosum sit exilium.
Caterum & alia tria sponte nostra dedimus:ut pu
blicatas possessiōes recuperes, ī posterū uero clisthe
nē admoneo:ut a gerenda republica abstineat:neue
amplius his se exerceat negociis:in quibus publica
utilitas: priuatū odium comparatur. Et licet suos ipse

affectus nequeat moderari. Cōsobrini tamen utatur
exēplis: qui reipu. ignoratione patrī pulsus: ne occu-
para qdē tyrannide: in ea restitutus sum. Neq; adeo
iucundū principatū existimo: quā acerbū exiliū. Hæc
ego per deos ad uos scribo: nō quod quæ munera ad
uos misi dolore me afficiāt: sed casus uestros misera-
tus. Neq; ut nihil āplius uobis elargiar: sed ut me in
meliore fortuna utamini: in q̄ quom famili ares mei
me utetur: his me promptius atq; liberalius exhibebo

Clistheni,

n On quod multi solēt: qui quom admonitio-
nibus nihil profecerit: re cōfecta: exprobrat. id ego fa-
cere uolui: neq; iccirco hāc epistolā ad te mittēdā ar-
bitratus sū: ut i quo pter sententiā aberrasti: quom op-
timis meis nō obtēperares cōsiliis augerē tibi calamī-
tatē. Nihil enī aliud mihi eiusmodi homines moliri
uidetur: quā consiliū suum maximis extollētes lau-
dibus: qui in aduersam fortunā inciderint accusare:
quod neq; suam ipsi prænorint utilitatem: neq; moni-
tionibus paruerint. Ego uero quom impendentia ti-
bi mala itelligerem: ne his opprimereris: familiariter
te admonui. Nunc in aduersis rebus tuis: quæ utinā
nunq; accidissent: ipse quicq; tecum errasse: & tecum
miser esse mihi uideor: premonui ne accideret. Nunc
autem seu casu: seu consulto: ita seres habuerit: tecū
simul dolore afficimur. Neq; ter aduersa exp̄bramus
fortunam: sed pro uiribus ea ne te opprimeret: contē-
dimus. Hæc quom ad optimam matrem tuam ue-
neris: plane cognosces. Tu uero iniquus es qui nē pa-

79

tria quidem pulsus apud nos: ut tui amicissimos: exili
lum solari uoluisti. Quod si alia qua uis causa fece-
ris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te re-
prehenderet: quom præmonitus mihi non obtempe-
raueris: huc te uenire puduit: quodammodo tibi gra-
tulor: quod tam recte sapias. Quippe quem præteriti
erroris puduit: in eundem non amplius prolapsu.
existimandum est.

.Leontidi:

Vltis usus es ad camarinenses rationibus
ut bellum contra me moueant. Certo tamen
scias non recte te suafisse: non enim inani-
bus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur:
sed rebus ipsis quas experti camarinenses: rursus ira-
ti phalaridis periculum facere noluerunt: quom sua
uiorem me amicum experiantur.

Ennensibus.

Go me uobis libertatis auctorem fuisse arbitri-
tor: de ea tamen non conqueror: & si ingratissimi er-
ga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accepi-
stis redire quo adeo mihi hoc tempore opus est: ut p
omnem siciliam pecunias mutuo petitum miseri:
Alii nobis liberalissime mutuarunt: ur leontini: & gel-
lii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintenses.
Quid igitur per duos animi uobis est: quom tot mu-
tuatas pecunias nobis non redditis: quom ii in quos
nullū contulimus beneficium sive nobis elargiant.
Quod si illi q nobis pmiserit audierit sibi nos iccirco

graues esse quod credita non exigimus; nunqd am
plius quicquam nobis datus existimatis. Evidē
non arbitror; sed secum reputabunt, quod quod sua exiger
negligit, negliget etiam soluere creditoribus, his igitc
rationibus mea mihi non reddere tandem proudeat;
Quod si hec non proficerint, non ignoratis eam nos ra
tionem aggressuros; qua uos ad soluendum debitū
compellemus.

Ennensibus.

e X tot pecuniis quas mutuo a nobis accepistis;
octo dutaxat talēta; quo maxime tempore pecuniis
egebamus, ut nobis solueritis teliquas uobis elargiti
mōuimus. At uos neque sic modū ullū seruastis, quat
tuor enim talentis ad nos ægre missis; reliquum ad
huc retinetis. Et pro deos non tam iniquo animo hu
ius pecuniæ quā largitæ gratiag damnum feriūs;
Decisio enim debiti; & si patiamur quattuor duta
xat talentog, in gratitudo supra decē detrimētū affert.
Vos autem; & reddere simul & habere nobis gratiā
iactabitis, quod re nulla de ingratitudine uestra bona species
relinque, si quom reddendi facultatem habeatis; non
tamen redditis. Quod si hac estis sententia: quom a
legatis uestris exhaustum ærarium; & priuati pecūi
as uos contulisse audiam, hoc etiam debito uestrā li
bero ciuitatem: Vel si placet quæ accepit, reddere pa
ratus sunt mō in reipu. utilitatem nō in eius direptores
conferatis, quo sit ut pauperes publice sitis. Quod
autem in referenda beneficii gratia statuas mihi eri
gere pollicemini: nolite quæsto id contendere, simul

enim cum nostra in uos liberalitate; hunc etiam uobis
sumptum condonamus.

Ennenibus,

n On largitæ pecuniaæ poenitentia uiri enhæses
hanc uobis epistolam mittimus; sed ut firmam a me
gratiæ in eatis: quom iure in periandrum anima ad
uerteritis. Nam quod uere ciuitas pecuniam habue/
rit: sed falsa utatur excusatione: ut ea creditores priue/
tur: inditio mihi est quod falso furtum aducitis: si
quidem omni penitus ratione abhorret: eosdem nūc
tanq; pauperes esse & pecuniis indigere. nunc autē tā
quā diuites multa ex publicis ībus ad raptoreſ piice
re. Sed aut raptoribus diuites ēē oportet: aut furibus
pauperes. Quod si pecunias publicas tanquam diui
tes raptoribus elargim̄. Creditoribus autem p ciuita
tis gubernatores tanq; pauperes denegatis Primū qd̄
sane grauius est iniuste facitis: quom nemo uobis ī/
iuria fieri patiat. Deinde lōge iustius est quod mu
tuo accepistis per solueri creditori: quom diripientū
gratia non possitis: quam phalaride nomine īume
ris suis priuato pecuniis ditescere periandrum: Itaq;
licet uel pecuniis nostris seruatim propriam mihi ha
bere grām: uel pdit is exigī etiā quas donauimus.

Hieroni.

q Vom multa de te: & de cōcione quā cōtra me
ad leontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamē
supfluis uti uerbis: nisi q culicē elephas indus non
curat.

Aristheneto.

n On iniquo animo senectam fero: neque tyran

c

nidis robur conséuit: sed phalaris. Tuo át dolore af-
ficio: quom mihi tantopere timeas. Fatum namq; ad
ueniet: & si aristhenetus maiorem immodū nostri soli
citudine confiantur: sed longe molesta. Satius é enī
pati qui nil uereſ: q; prius siq; timet: ut poeticis quoq;
exemplis ad te scribam: Melitensibus.

L Ersuaserunt mihi legati uestri: ut uobis pecuni-
am mutuarem: quāuis in præſétia assiduis bellis his
exhaustus sim. Sed ut aiunt: ad amicos nulla utendū
est excusatione. Verum nolite quæſo nōnullorum
mores ſectari: qui quom mutuū accipiunt honestiſ-
simis nominibus: quom exigitur: grauiſſimis credito-
res appellant: rem profecto neq; iustum: neq; gratam.
Decet enim qui beneficium accipit eorum qui dede-
rint meminisse: & quo ad debito ſe ſoluerint: eosdem
credитores existimare. & ſiue boni ſint tāq; bonis: ſiue
mali tanq; malis id persoluere. Si quidem & bōis mo-
ribus prædicto: & paruis æquum eſt creditum reddere.
Et quidem melitenses: & quom mutuū do: & quom
exigo: idē ipſe ſū: & mihi ipſi ſimilimus. Quibus au-
tem datur ii mores pro tempore: ut aiunt. Cacleōtas
pro ſubiecto ſolo colorē mutant. Quippe quom ac-
cipiunt: ut benemeritum: ut deum creditorem laudat̄

Quom reposcuntur: in eum ut tyrannum: ut impī-
um inuehuntur. Præterea non ignoro longe fa-
tius eſſe quom amissurus ſiſ pecuniam priuato ho-
mini mutuare: quam ciuitati. Nam ſi a priuato abne-
gat: inimicū unū: & eū imbecillū tibi cōparas. Sin a
ciuitate: neq; dāmmum minus eſt: & plurimorū odiū

contrahis. Non tamet hoc uobis crimen scribimus: sed sine suspitione pecunias mittimus. Aliis enim si rebus semper uos memores: & in commertiis & nego ciis uestris iustissimos intelleximus. Neque ignoratis ignomiosius esse plures uni iniuriam facere: q̄ unū pluribus. Nonenī credibile: ut unus multos: sed mul ti unum uerisimilius contēnant.

Melitensisibus.

n On laudum uestrarum contemptu melitenses legatos uestros cum his signatis remissimus: sed qm̄ non sinunt me mea opera laudari. Vos forsitan qua lem me uideri uultis: talem apud alios existimari arbitramini. Ego autem non ignoro quod cæteri om̄es me malum existimant. Vos uero & si bonum me dicitis: nequittamen uestra de me opinio aliis persuadere: sed potius ad falsas hom̄um existimatiōes uobis essem nocimento: quando quidem pessimum hominem nisi eiusmodi uos quoque essetis: nequaq̄ lauturos omnes prædicaret. Quamobrem: quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte meipso demētior existimare: has laudes uestraras n̄ necessarias duximus.

Menesicli.

f Ortuna tua admodum nos delectauit: quom & si maiorem immodum filium optares: filiam tibi genitam accepiimus. quam eo tibi cariorem fortunā arbitramur: qd̄ loco filii nata ē. Solet nāq̄ filia: quam mares longe pluris parentes facere. Nostra autem munera tum demum tibi grata esse sensero: quom n̄ modo quæ mittimus prompte acceperis: sed etiam

c z

siquid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos certiores facies. Pluribus enim iam & magis preciosis rebus tibi opus est filiae gratia.

Elcandro.

n Ego tu: neque hominum quisquam me unquam per terrere uerbis fortasse: & si nihil dicam: mihi dicere arbitraris. sed ne rebus quidem speret: quippe qui non ignorat bellicae rei sum: neque iustus: neque supra uires quam audeo: & frequentes & insperatas temporum mutationes nouimus. Fortunae praeterea instabilitatem: dicere magis possumus quam audire. Accedit ad hoc quod quantum nemo aliis: cum nobis ipsis: tum deo confidimus: qui nos contra omnium iniurias tuebitur: in quo certissima mihi spes est: ut quicunque mihi sis dias moliuntur: in meam redigam potestatem.

Lisino.

n On cessabis ab initia insane lysine: neque parces tibi triginta annos natus: quin cum huiusmodi pluribus grauiores quam ferre possis: inimicos tibi facere experiaris. sed & uersus in me & tragœdias scribis: ac si dolore me his afficias. Verum tu omni grauiores tragœdia res caueas. Cebroni.

q Vid tandem nostros mores admirati: ac si grauioribus utamur suppliciis in eos qui nobis insidias moliuntur: his non preterremini: sed eorum quod cruciantur casibus comploratis: eis non consulitis: nepharum iniuria afficiant. Longe enim mihi satius erit: non compelli: in huiusmodi propulsandæ iniuriæ necessitate: & uobis sane commodius non uti semper te

82

meritate. Nam si uestrī memores non latent quo pā
etō in me consuleretis: nisi talem me in suppliciis ex
hiberem: quo in maxima quoq; formidine his uos
exponatis. Nos igitur a crudelitate: si nos prius ab in
iuria cessabimus

Euthemono;

n Ihil in his mentitus es quorum me apud sira/
cusanos insimulas: omnia plane confiteor. Verum si
pari ratione: & ego iis qui me ita lēdunt: ut nulla di-
gni sint uenia & uostram temere: & mihi & uobis iſi
dias moliri parceretis. neq; me quispiam tanq; nefari
um accusaret: neq; uestrum: tanq; grauissimo affe-
ctorum suppicio misereretur.

Cleobu lo.

n On plualisti camarinensibus: ut bellum mi
hi indicerent: quo maiorem immodum singulis con
cionibus annitereris. Quippe qui non ignorant re/
bus ipsis: non orat̄ uerbis bellū geri. Quamobrē si
uis ut id aggrediāt: utile futuꝝ eis ostēdas. Quod si
ne hoc qđ pacto morē tibi gesserit. mutata sētētia: cō
tra admō eas. ita fortasse res tibi ad uotū succederet. ex
duobus enī alteꝝ ī præsētia: aut sētētia tuā ī uilē: aut
cōsultorē nullius rei opināt̄. ego uero utrūq;. Certo tū
scias ueli: quæ cōtra nos adortus es: nō ī anibus uer-
bis ulciscemur: sed rebus: q̄s expti: nō āplius mihi iſi
dias moliti sūt. Quod quom camarinēles plāe sciant:
nolūt rursū irati phalaridis piculū facere: quom sua
uiorē me amicum experiantur. Cleodico.

n Dmodum grauia supra uires tuas consultasti

c iii

clēodice. unde tibi spēs phalarim posse malo aliquo
afficere: ut rem gratam faciāstracis credonis neptit
uxori autem antandri qui dominum suum īterermit
ex quo contra naturae legem iniuria illata ditatus ē:
sed in tantam non prorumpam indignationē: ut scē
lera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulciscere
mur dignum putaremus: non uerbis dūtaxati sed re
ipsa te ulcisci. Et quæ in nos machinatus es: in caput
& genus tuum retorquere possemus.

Neoliadæ.

n Il hil grauius in te consulere uolumus: quom
plura in te bona ē mala inueniamus. Quamobrem
hoc unum ex melioribus fieri uelim: ne me grauiori
animi affectu contra te uti cogas.

Polluci.

a Dmirari ex tuis expistolis admodum uideris
uitæ meæ mutationem: quod quom superiori tempo
re audentius quam tyranni soleant: libere me omni
bus crederem. Nunc ne necessariis quidē ad me adi
tus pateat. Ego autem meticulosior omnes fugere mi
hi persuasi: fidem enīa non modo non in aliis: sed
ne in amicis quidem firmam inuenimus. Iccirco oīa
summo labore expertus: inhabitabilem lybiæ solitu
dinem: & auia numidarum lustra: quam cum homi
nibus uitam agere: prætulerim. Quippe qui cū leoni
bus tutius uiuere: & cum serpentibus somnum cape
re: quam cum nostræ ætatis hominibus possem. Vsq;
ad eo nos ex multis uariis: frequētibusq; fortunæ mu
tationibus periculum fecimus.

valde notandum

173

Polluci:

I Onge grauius iniuriam patior; quam punia
pollix. nō quemadmodum dixisti & pati me grauia
& inferre. Ego enim eos qui me iniuriis prosecuntur:
& bis & ter uenia dignatus sum. Nemotamen eorum
est quē p̄io deprehēsū iterum malū uideri pudeat.

Polluci:

q Vi contra nos eorum quos iure interemimus
gratia bellum parant: si quamobrem id faciant audi
rent: & plane intelligerent: essent profecto uoltorēs ap
pellandi. Tu autem nos apud siracusannos accusas
& ultoris quidem nomem: tanquam grauissimū ap
pellas. Causas uero cur poenas dederint: q̄ maxie
oportuerat tanq̄ inexcusabiles nunq̄ afferre uoluisti.
Opus enim eratorator pollux: & morte: & mortis cau
sas simul ostendere: ut per eas auditorum indignatio
nem: contra quos concionatus es: uehementius exci
tares. quas: si te aperire puduit: quo iure earum gratia
bellum geratis non uidemus.

Engiensibus:

n eq̄ causā q̄ re iuste uos non ultus sum: neq; ul
cisci uellem: uires mihi deesse video: neq; uoluntas d
cerit: si nos nullo pacto reuerti fueritis. Quom iam sic
perdito passioni: qui apud uos commoratur: uisum ē
uiros quos tertium iam mensem seruatis in carcerem
interimetis.

Nicyppo.

q Vod dona nostra acceperis plurimam
tibi habeo gratiam. Ego autem quod dicebas te syra
cusanos timere: ne si meas pecunias accipere te in

c. iiiii

•elligerent: grauius in te consulerent. hoc statue. am
si ea recusasses: te tanquam acceperis accusare. ut &
accipienti tibi & recusanti idem impeditset periculū;
uel potius alterum minus: alterum omnino peius.
Nam si non accepisses: & ego te accepisse: insimulasse
certe accepisse credereris. sin accepisses: & ego serioni
hil mededisse asseruisse: procul dubio omni absol/
uereris suspitione.

Nicarcho.

n On cogis camarinenses contra me bellum ge
tere: sed ame superari. Atqui sapientis uiri officium ē,
ante uerba: rem ipsam: ante rē diligenter quoq; eius
exitum considerare. Ipsi iam pridem tuas conciones
negligunt: te autem non pudet ex tribunalī tua illis
oratione grauiorē eē: quā mihi cōtra quē cōciōaris:

Leontiadæ.

n On hac duntax et epistola: sed s̄apenumero
iam ad te scripsi nullam aliam de uxore gratiam te
relaturum: si propter nuptias beneficium a nobis ac/
cepisse: & gratiam nobis referri arbitraris: quam si eā
amaueris. Cuius causa affinitas inter nos coniuncta
esse uidetur.

Thimostheni,

m Ilitum pars in castello excidat: pars maris in/
cursus exageret: ut æstu siccato: fertilis campus redat
Alterutri autem priores opus profecerint iis gratia re
feratur. Cleomedinæ.

m Vnera tibi ad corporis exercitatiouem missi/
mus: olei scilicet metretas ducentas: & frumenti me-

84

dinos quadrigentos. Quæ àt iuuētutis mūera sūt ad
filiū tuū: & uinū: & librarios seruos: & sthesicori poe-
mata: nisi si racusāōꝝ q̄ spia: nouarū regꝝ grā: hæc a
tyranno missa suspicentur.

Gorgiae.

c Aetetas epistolæ tuæ particulas recte scriptas
futuri autem temporis hortationem: admodum sup-
fluam arbitror. Ego enim neq; morte in: neq; mortis
genus effugio: & sapienter quidem, fatum enim ab
hominibus non regitur. & profecto quicūq; huiusc
modi perscrutatus: aut bona: aut mala: futura metu-
et: eum stultissimum exiſto. siue præuideri futura
siue præuisa caueri posse: si bi persuaderet. Quod si eui
tari nequeūt: quamobrē ea præscire amittitur. quom
siue sciat: siue nesciat sit futurum. Si uero quom co-
gnouerit euitari etiam posse: & disponi: & in aliud q̄
præuiderit transferri: & peius fatum meliori mutare
dixerit. Ego sane non arbitror: dei namq; hoc opus ē: n̄
hominis. Cæterū si quis eos meminerit: qui iouis filii
feruntur. Eacum scilicet. Nincem & Mhadamāthū:
& alios semideos: neq; immortales fuisse: neq; aliter q̄
pro sui fati necessitate mortuos: si neq; fatū neq; mor-
tem ægre tulerit: aut formidauerit: minime mihi stul-
tus uidetur. Maximo igitur studio idem in certis re-
bus tuis sentire animum inducas: ut nullam illorum
curam scusciplias: quorum nos nihil scias eē sollicitos.

Nausicli.

q Vod iam sepenumero ad te scripsi: & si her-
mocrates uel qui uis alius philodemi filiam uirginē
dona a me accipere impediāt: ego nihilominus elargi

or: & parem uel maiorem potius laudem assequor.
Quod quom propter tyrannidem nulla in re cognatis meis sin conferendus: eis me tamen liberaliter exhibeo. Ad eos autem qui mihi exprobrant quod ligationibus persuaderemus: hac utimur excusatione: q; quibus liberales sumus: eos pro humanitate cogere: n
{possumus.

Lacryto.

q; Voniā pro huiuscemodi spe: nobis tantopere timentibus periculis exponi non oportuerat: nolebā grauiores exitus experiri. Verum ex quo uirtus tua nostrum uicit timorem: bene quidē est: & bono usus: es auspicio. quod & alia tibi aduota sint succensura nihilo tamen magis: & si saluus sis confidimus: sed quo ad incolumis redeas solicitamur. Que igitur in profectione tua te admonui: eadem cures uelim dili genter: ut post habitoppido lacrytum nobis serues i columē. Quem pro omnibus locis ciuitatibus: tyrānidibus: & ipsa deniq; per deos: anima mihi ēē arbitror;

Lacryto.

u T tuarum promissionum memento lacryte: & phalaridis solitudinis curam habeas. Quāta amicorum inopia laborem uides. scribo autem timide: ne q; multorum uires formidamus. quippe qui lōge sūt nostris inferiores: neq; nostrorum imbecilitati quom omnes hostes uiribus excedamus: ne maiori iam studio fortis apparere cōtendas. neq; ægre feras res bellicas. nisi omnibus militiæ muneribus tempori adfis. Memento aurem quod depositum tibi teipsum quō a nobis dimissus es: commisiūs: quod nobis saluum

reddere promisisti: id nunc maiorem immcdum ro-
gamus. non ut te & ingenio tuo quicquam indignū
facias: quod a lacrymo fieri nequit: sed ut in aliis certa
minibus uirtutem tuam possis ostendere. Nunc ue-
to: & si te ipso paulo molliorem in aliis rebus præstā-
tiorem te exhibere poteris:

Lacryto:

q Vod filii tui obitum iniquo aio' feras: uēia
profecto dignus es. & me quidem maxime tui mise-
ret. nec secus a quiuis tuorum familiarium casum re-
putas doleo. Et si in his duriori natura si: ea scilicet &
gratia quod qui immodece aduersis rebus angūrur:
eos nihil proficere intelligo. Maximum autem cala-
mitatis tuae debet esse solacium. Primum quod p pa-
tria fortiter in bello filius tuus occubuit. deinde q in
ipsa uictoria pulcherima eum morte fata honesta fuit.
Postremo q nullo turpitudinis genere uita conqui-
nata: morte proprias uirtutes finiuit: Incertum enim
est an bonus uitam indebet commutet. Rebus nan-
q hūanis fortuna maiori ex parte: nō uoluptates do-
minantur. Qui autem irreprehensibilis moritur: i op-
timi gloriæ statu collocatur. Puta igit ab eo & quod
genueris: & quod educaueris: meritas geras accepisse:
quom ad mortem usque i uirtute & bonis moribus p
seuerauerit. hanc ei uice redde: ut modice & æquo aio
eius mortem feras. Lisiidi.

n On admiror quā obrem neq p̄sis tui: neq filii si-
milē q̄cquā hēas lysides. Nō. n. lysicratis filius: neque
neoptoloi p̄ es: qd & mīrem tuā & uxorē multis sicutis

*Cui solac
cohsolatori*

affirmasse aiunt: & propterea maximam laudem cōsecutas. Vnum enim: & hoc eorum e numero ē quæ laudem merentur: ut nemini maxime his quos nouimus: nientiamur.

Thimoleo:

n On peccare merito fortasse: & iure ipso dei exi
stimator. Peccare uero & iccirco posthac cautiorē fie
ri hominis. Qui autem neque quom peccat: neque
quom aduersam incidit in fortunam: sibi cauet: ne/
scio an aliis existimari possit quam omnino malus.
Turpissimum igitur est: & adhuc enim proprius ac/
cedemus: eum qui stultitiae sit factus exēplū: ne sua
quidem ipsius calamitate bonum fieri.

Phoedimo:

p Ersuasi sumus iam tertio nullam abs tē iuri
am accepisse: & si in singulis accusationibus nō leui
in crimen sis dprehensus: sed qualem te esse uelleū:
teq; erga nos esse decuit: talem arbitrii sumus: & ac/
cusationum crima: eo quod tū dūmus deprehende
re de te ueritatem: falsa duximus. Certo tamen scias
qui nihil aliquando mali commiserunt: quom illa
ta metuant crima: eos fortunæ iniuitate uisos: nō
iniuria puniri. Cura igitur ne aut mores qui te sīimi
cum arguant: aut fortunam exhibeas. graue autē tibi
uideatur: non id solum quod quom sāpenumero a
me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his: ut
te decuit: non respondisti. Ego enim non sinam hu/
manitatem malitia esse inferiorem: sed etiam ne
te ipso erga collata in te libenti animo a nobis

86

officia: inclemetior uideatis.

Agesilaus.

Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuā apud
siracusanos moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo
pudice: uxoris munere fungimur: ut testetur nos tan
quam qui in te graue habeamus imperium: te diuti
us absentem se non percessuram. Suum præterea pa
trem implorat: intelligis fortasse quid minetur: & cer
to facturam scias. Neque enim alienum a se uitū exi
stīmari potest negligere. Ipsa ut cogere te possim ad
reditum arbitratur: ego autem illam. Nā neque tam
phalarim quam thelesippum te arbitror formidare:
Redeas igitur. & desiderantibus te redde. siue nos ma
gis: siue illam reuereris. quæ profecto digna est quæ
plurimum ametur.

Polymnestori.

Vita & magna nobis testatur lacitus & aliis
de rebus: maxime autem de societate scutator. Tuo
enim & pugnantium uirorum studio oppidum ca
ptum affimat: & equos suos tibi ut uidetur elargien
dos hortatur. Ego uero: & si oīa mea munus a me ac
ciperes: adhuc timerem ne tuo uincerer beneficio. At
nunc quom neq; munera nostra accipiastuinci sane
tyrannum a priuato confiteor. Quod si impræsentia
tertam predæ partem inter milites diuidendam non
acceperis: quā quom mox tibi lacitus largiretur recu
fasti. Certo scias seniores nos non in beneficiis confe
rendis: hoc . n. i tua non est potestate: sed in accipien
dis post hac fieri cogeris.

Polymnestori.

Imiasti nos fras minas quom rursus ut te ro-
garem non oportuerit : predam enim ut censuimus
partitus es & periculorum socios premis honestati. &
recte quidem delectasti nos: & iniuriasti ne quid abs-
te petere dubitaremus . & socios: si quando usus ue-
nerit: ad pugnam proptiores reddidisti. Quis enim la-
borum onera nullo proposito premio: subire unquam
uoluisset? sane nemo qui eorum periculum fecerit.
Hæc igitur aliorum uel potius utilitatis nostræ gra-
tia accepissem: ut scilicet milites: si imposterum iis
nobis opus fuerit promptiores redderes.

Lisandro:

p Ræuenimus quæ misisti auxilia prius enim
quam ad euclide uenissent hostes consipiti sumus:
Quare nihil ad pugnam utilitatis absente conducto
milite coepimus. Ad opinionem uero & laudem plu-
rimum ad paucos neque bellatores nō ad omnes ui-
ctoria referenda est. sed quom grauioribus nos iplos
piculis exposuerimus: maiora p̄mia sumus assecuti;

Arimacho.

n On ægre ferimus calumnias neq; habitâde no-
bis a nostris hominibus opinionem: quom uideāus
omnes æque iniuste facere: ut longe iam iustior iniu-
ria quam iustitia existimetur. Tantum autem abest
ut opera mea abscondam: ut in his audeam dicere:
aliis quidem natura: mihi uero necessitate conting-
re talem esse. Confitemur iniustis nos commoueri af-
fectibus hoc tamen aliis quoque omnibus insitum ē.
Verum hoc interest quod nos tyranni nostra freti po-

testate: quæ facimus palam profitemur. priuati sup
plicii moetu abnegant.

Polystrato.

Tad alios omnes amicos litteras misimus: ut
q̄ primū agrigentum ueniant: & te obsecro ante olym
pia uenias. Volo enim amicissimorum collegio acci
to: quemadmodum alias res meas curare diligētius
& de rebus magnis & grauibus cōsilium capere: nul
lo tamen uos aut labore: aut incommodo afficiam: ip
se enim mihi ipsi satis ero: sed tamen uestram seq̄r se
tentiam: ut si in principatu prestitero: s̄pēcumero uos
& accipere comiter: & amplecti possim. Si fortunæ ius
su deiiciat: ultima accepta salutatione eorū quæ ege
rimus memores ualeatis.

Polistrato.

Go eorum neminem in quos beneficia cōtuli
neq; tibi neq; cuiquā palā fecerī: n. n. ut quæ a nobis
reculas mūera accipias: q accipitū idicare: neq; iis q
sine suspicio accipiūt ex pbrare lic&. Neq; eū n accu
sandū cēsemus q aut sua p̄dicat bñficia: a ut prædicā
tibus aures accōmodat. Ve q p̄ter uolūtate meam
ui & iuste multa ex rebus meis diripuerūt: tu te repu
tare potes. Atq plurimos iūcires q oī cōatu aliena d
tinere cōati. necessario tandem reddiderūt: & belli & ar
mōꝝ moetu nōnulli iūstissime. Sed & omniū piissi
me p̄ uiribus derīere cōtēdetes: iīq; tandem & sclestes
pecuias i tot piculis seruāt n̄ potuerūt: q̄s coaetos ac
cipere: restituere oportuit. Quem nam tu per iouem
imitatus es: ut munera a me accipere nolueris? Nā

excusationes quas simulando afferas; & hac & innu
meris aliis rationibus refelluntur: siquidem ipsi, simi
ci pecunias impias confitentur: nisi hoc intersit quod
illi iniusto rapinæ nomine impietatē etiam adiectā
ui habere conantur. Tu uero iuste a fidei aīo spon/
te acceperis. Astypalensibus.

Vlo me maiori dolore affectum iuita mea
cōscius mihi sum uiri ciues: quāq; multis &
opinatis casibus agitatus. Nullaq; maiori lētitia : qd
pe qui neq; expers sum uoluptatum: incredibilem do
lorem illa mihi dies attulit: qua patria iniuste pulsus
sum: quod quidem etiam commerentibus est grauis
simum. Lētitiam autem quom mei publice recorda
ti pro tempore litteris me uestris tanquam bene īsti
tuto & uestri studio in uestris usi estis necessitat/
bus. Non tam ut arbitror: gratia ex decretis qppiam
acciendi: quam testimonio quod publice quidem:
sed iniuste exulaueri. Et ut exilii mei auctores argue
retis Neque enim petere ab in uiso gratiam: neq; acci
pere quisquam patitur: sed non huius temporis ē: ut
de uobis tanquam amicissimis conquerar. q superi
ori tempore nunquam me usi sitis: sed ut gratiā ha/
beam quod nūc me utimini. Vos igitur quā a nobis
accipitis dare profecto uidemini. adeo petitionem ue
stram in beneficii locum ascribimus. siquidem non
tanta acciperem uoluptate: quanta dedero. Quid
enim patrie amatori pulchrius: quid glorioius quā
uideri suis ciuibus benefacere: quod litteris uestris
mihi elargitum est. Quod uero serius ad uos mu/

88

nera nra peruerterit: quā uolueritis: neque me: neque
uestros legatos: sed hyemē: & anni tépora accusabitis
nemini studiū nrm defuit: uerū in modicis tempesta
tibus factū est: ut ne summis qdem audaciis nauiga
ti licuerit. Quod si quæ mittimus maris piculis ser
uabunt: gratiā fortunæ habere nō errabitis. Cæterum
ea uobis legati reddēt. Eolophus āt cui una cū iis pfe
cto ad uos epistolā dedimus: singuloꝝ rōhem expo
net: & que & quot mittimus significabit: reliq ex sen
tēria utamini. Pecunias uero ī patriæ restitutioñē or
namētūq ipendatis. Neque meis hoc admōitiōibus:
sed cōsilio & uolūrate uīa faciūdū reputeris uelī. Ne
mo enī aliēa uolūtate bonus nūquā fuit: sed sua. At
si quod de uobis suspicādū ē: quod ad aliud elargit:
ad: aliud abutim̄: nō necessariū. Certo scitote nullis
uos mūeribus tātopere uitupandos: q̄ q dederit lau
dādū. Ut n. absurdū ē q patria exulet suis pecūiis eā
ruentē restituere: sic q eā ī colūt cadētē negligere. neq̄
alieno qdē sūptu ad eā restituēdā cōtēdere. Atq̄ si di
gnū iudicabitis: nō solū hæc me uobis misisse mūera
sed & populo: ciuitati: & diis patriis. Tūc de cōsilio ue
stro maiore laudē asseqm̄: quā q pprias pecūias mi
serit. Quis enī ignorat: mūera dātis esse laudē? fēce at
his uti accipiētis. V elī eqdē uos uirtutis: potius q libe
ralitatis nre testimoniū accepisse. Alterꝝ. n. benigni āi
mi: alteꝝ opulētiae fortunæ laudē ostendit. Valete.

Atheniensibus.

v Ethit ad nos faber uester pilaus atheniēles ope
nobis īsigni admodū arte elaborata afferēs: qbus dele

enīl exodo nō Perilauū impressū fuiss' obortiv: nā apd alias auctōns legimus perillu
nō perilauū taui iſius geni artificē fuſſe sic n. proper ad cōfīm̄: iſ ingt. Nonne fuit sat
euro seruū Tyranno, & genū in tauro seu perille tuo. Nec carminū propriis discor
sentia ouidij ita dicuntur. Et p̄halaris tauro uolēni membra Perilli Tortuit infelix im
maior opus. Perillum it ual. Max̄ intelligit li. nono cap. ī crudelitate. Cū crudelitate ex
lis Perilli genū taux adiungit. sic n. dicit. Genius ē ille Aenei taui iustor, quo incla
ubidit ignis, longa et addito cruciata mugitus resonante spiritu cōrī cogitantur, ne euilare
corū humanū sono uocis expressi. Perilauū taui iſuicordia implorat possent: q̄ quia calo
mitatis desse uelut: tēternū artis sue obitū p̄tētū incusus merito auspiciatus est.
Item ouidius ī li. de arti aman. i° aut. sic n. lero equidr illa est quā nūc artis
arti puriss' sua. ouidij carmina supradicā ī vnde li ī arti amā. extant

to dicit peruvia iam, summa crux nostra anima. Et vere pudori.
Dantis quoq; i comedia inferni Can. xxvij. ut facile est uidet
Perilli eē nm nō Perilli artificis suius fuisse istud i ibi oī. Aen Perilli
imitari videntur, Ad formā Tuui concuerint rōno. Alijs dñbꝫ duobus aggit codi
ipso Phalaris morte in Etati humane eū accepimus. & dignis muneribus cū
esse cū aut ibidē. Utq; artis: tum patriæ gratia donauimus. Non multo post
inx Phalaris, liga
tus ens. Vnde, Mori
tus sapio clausus i
n' g̃mas. Meminuit
e Tūris. Ovid. ait. n.
ro q̃ iūctis ut munus
miser p̃mis. Da p̃mis
agenio c̃mia digna m̃plū. omni morte iniquius supplicium apparuit. Tū
excusat. at Phalaris
perilai arte laudata, mores puniendos duximus: sui
q; eū ingenii periculū ante alios: quoniam ipso aucto
rati crudeliter ignib
dus exhibuit g̃minis
r. g̃menti sonos.

perilai arte laudata, mores puniendos duximus: sui
q; eū ingenii periculū ante alios: quoniam ipso aucto
rati crudeliter ignib
dus exhibuit g̃minis
r. g̃menti sonos.

Neq; enim qui cruciatetur uidimus: neq; lamentati
ones audiuiimus: eiulatus tantum intus excitos ad mi
nistratorum aures aē emugiebat. Verum athenien
ses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu fer
re: & mihi succensere audiam: maiorem immodum
admiror: neq; haetenus id mihi persuadeo. Si enī qđ
grauiori suppicio in eum non animaduertimus nos
accusatis: grauius profecto nō inuenimus. Sī qđ nul
lum mereretur: mihi sane uidemini: quom præ uobis
humanitatem feratis: laudare crudelitatem siquidē:
aut unius hominiscpus: aut uniuersæ ciuitatis id eē
oportet. Verū sit uestro tādem erga me animo digno
scetur. Nam si iuste perilaus perit: & nemo athenien
sium illius ingenio est: aut moribus de beneficio nos
accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mox pro

fitemini nihil meliores esse uos perila. Me autem
 nondum poenitet ac si iniuste egerim: nisi mihi ipsi
 uidebor praeter iustum egisse. Atqui nemo ius atyra
 no requirit. Quod enim ad eius salutem facit: id iu-
 stum uidetur. Cæterum meam ego cautionem: & pri-
 cipatus munitum tutissimum abstulisse mihi p-
 fiterer: si iniuste i perila uiderer animaduertisse:
 Sed mihi persuasus neq; uobis: neq; græcorum cuipi-
 am eo illum suppicio iniuste affectum uideri: q; in
 alios excogitauerit. fabrum uestrum cum aliog; tum
 mea maxime gratia puniendum duxi: si quidem eo
 munere aliquo me eiusmodi suppicio dignum ar-
 bitratus est. Et licet tormentum nobis contra coniurā-
 tes in nos acerbissimum inuenerit: nostrā tamen cau-
 tionem in quibus iusti iudices constituitur contem-
 psimus: ipsum duntaxat ius reputauimus. Neq; enī
 ignorabam si longe etiam peiores impune dimisissē
 mihi profuturum. Noram māsuetudinis uestræ opi-
 nionem magis insidias concitaturam. Intelligebam
 huiuscmodi perilai suppicio unius cuiusque in me
 studium allaturum. Videbam forsitan satis mihi fu-
 ture ut ipla uti pp i me iuratiū necessitatē. Hoc nos
 omniū n̄ imemores posthac cuiusq; laudū idigi. Im-
 piū tñ putauis hominē homib; huiusmodi morte
 excogitatē ipune dimittere. Iccirco qbus ipse alios ni-
 hil i eū iusti molitos iisdē eū artib; pdeū uoluīus
 Et merito sāe a nobis: quos tali mūer dignos existīa-
 uit ita multatus ē. Fortasse quispiā uestrum atheni-
 tuſes: nostris auditistrationibus quod hisdē crutiati-

d z

bus quos; i alios excogitauerit: auctore pire oporteat i
nueris me furiis dberi: uel potius oibus supplicij ūa
tm̄ aia n̄ suffectuꝝ: & mihi ipi meritas pœas me præ
scribere arbitrabit. Verūt si oī amoto odio: iuste re
iplā reputare uolueritis: pfecto n̄ spōte nr̄a nos hæc
facere: neq; quæ fortunæ iussu patimur iure ppeti co
gnoscetis. Nā quom pp̄ tyrānidē liceat nobis crude
les esse: id tñ: qn̄ malū sit n̄ ignorāus: & qd̄ opa nr̄a
corrigi nequeāt. id pfecto grauissimū cōfitemur. Vti
nā ad ea necessario n̄ cogeremur: nemo aliis præ no
bis ut bonus laudari posset. Et qsn̄ uīm atheniēses:
aut q̄s aliis: i sidiis i se dephēlis eaqꝝ auctores oī uin
dictæ genere n̄ pseqrēt: qrerēt? Quod quom eiusmo
di pilau ūeūiū: supplicio duxiū afficiēdū. nec igno
ro pessie mihi cōsultuisse, sed me cōsolor qd̄ n̄ sponte
mea hæc facio: qd̄ iis quos ulciscimur n̄ euēit. Eqdē
sapiētissimi idigenæ atheniēses: i hoc ego mores ue
stros imitatus sū: ille at̄ tyrānoꝝ. Iuīt igit: n̄ q̄les natu
ra sumus: sed q̄les uos ipē effixerat: i se exptus ē. Cer
to tñ sciatis uelī: qd̄ neq; ego priuatus pilaus esse: ne
q̄ ille tyrānus phalaris. Vobis at̄ nō mō ignominio/
sū ē: si ūiquo aīo illius feratis suppliciū. sed: si huius
modi uiros ppetiemī. Omīo.n. hūanū genus ūuria
afficiebat: quom ea excogitaret tor̄nta: sed præcipue
uos crudelitatis arguēs: peculiares: nativo sue ciuita
tis uīræ mores coiquabat. Oēs igīt hoc pilai suppliciū
laudaturos arbitramur. Digni. n. hac ſerētia tales ci
ues: si quis tm̄ fuerit: cui huiuscemōi mortis genus nō
placeat: id & perila ingratū fuisse non ignoret.

90

Teleclidæ.

q . Vadam ipsius tua sententia usus: ad multos
ex amicis uerba fecisti: ea forsitan gratia quod factū
est: ut tui mihi sermones infererentur. Quod scilicet
post artificem tauri perilaum alios eodem cruciatu ī
terimere nō oportuerat: eo quod propria mea laus pe
riret. Ego autem illius supplicio mihi laudē nō quæ
ro: nec laudis gratia sic in perilaum animaduerti, ne
q̄ quom aliorum supplicia mihi crimini dantur: ini
quo animo fero. A mala enim uel bona opinione ul
tio seiuncta est. Certo tamē scias: quoniam alii ī tau
ro cruciandi erant: iccirco in perilaum animaduerti
mus. Pro æreo enim opere munus: non mortem: mere
batur. Aequum igitur fuerat illorum causas in perila
um: & in omnes qui in eiusmodi fortunam eos uenir
cogerent referri. Quod si nos ab iniisque stulteq̄ iudi
cantibus referretur: nō ægre ferimus. quoad iure sup
plicio affectos qui a nobis interempti sunt ostendere
poterimus. Siquidem nos a primo quem omniū ho
minum: uel humanæ psoriu naturæ gratia: igni ab
sumplsimus: exorsi itidem de omnibus disquireatis. At
qui si pilai & alioge quos alienaræ iniuriaræ causa pu
nimus supplicium laudatis: pfecto siuria nos accu
sationibus prosequimini. si eos qui pfide capiti nostro
insidiis imminent morte ulci cimur. Essem nanq̄ om
nium sane stultissimus: si aliorum gratia: sontes etiā
si mihi benefacerent ulciscerer. Ego autem qui mihi
insidias moluntur impune dimitterem: & in alienis
rebus infamia suscepit: quom adeo īsidiantibus for

d iii

midolosus uidear mea ipse pericula contenerem. De
sine igitur & tibi & mihi molestus esse.

Niceo.

n On uidet tibi graue eculeū taurus : neq; alia
quæ hēmus tornēta. Ex quo oēm ad illā misericordi
am: quom nobiscū pugnaturus non sis: cōsūpseris.

Cleomedonti.

t V me: ut audio: accusatiōibus psecutus : mise
ros cleōbroti casus de plorare nō desinis. Ego uero te
cleomedō: & lōge illo iīqora audētē & omio ibecilio/
rē. i nāram uenturum potestatē non dubito.

Cleomedonti.

s Eptē his & triginta quos i camarinēsū cōcione
cōtra naturā i manissime əflatos cōquereris : uellem
eqdē cōtētus eē: & p iouē desidero . sed uideo mihi p
quodā nō licere quī res ulterius p̄grediāt. Ipse. n. no
uē & trigita fieri cogis: quō te: & stultissimū epyther/
fē illis adiicias. Neq; idē ē an uīris me calūniis afficia
tis: an pessimi meis. pareatis ultionibus.

Timandro.

q Vod i præstria camarinēses exercitū cōtra me
excitauerit: illius forte téporis tibi solaciū preber: quo
magnū: leui de causa. bellū ut moueāt: a te p̄suaderi
nō potuerūt. V eż̄ quom spes tua te frustabit. tūc p
meritis: nō eorū quæ fecisti: sed quæ patieris dolebis.
quæ tū tibi solaciī utilitas? Nā si nos p̄suasuri fuisse
mus: ut ueritus es: nō temē forsā nī formidine egis/
ses. Nūc at ne i cæteris quidē rebus minō nos dolore
affecisti. Te at neque idoneū reddidisti qui nostris

91
truciārēris suppliciis, nulla n. tibi morte opus ē: quōd
tor̄ torq̄aris calātitibus. Immo si fieri posset lōgius tū
bi uite ipacium quam natura ferat p̄fstan̄ oportet.

Timandro.

Onciones tuæ ad camarinēses thimāder &
multa eoz commiseratio qui a nobis interempti sūr
iuitū me per deos compulerūt: ut in tauz cleombrotū
ſtrudere. Quippe qui ueritus sū: ne si ego a cruciatu
desisterē: desisteres & tu contra me ciuitatem concita
re. Libenter enim rē meā populo gerendā p̄beo: q̄ dū
tuas p̄peti orōnes camarinēses puduerit. Cuius ego
cōſilia nō modo i phalarī: sed ne in phalaridis quidē
ſeuulū nullius momēti duxerit. Quod si utile eſſet
camarinensibus cū agrigentinis bellū gerere: non tū
facile persuaderi poſſent: ut id aggredirentur. Nūc at
bellum omnino ipso consultore grauius: uel potius ip
ſe orator nō parui est ad miseriā momēti. Opus tū
eſſet: ut enumeratis bellī ſuſcipiendi cauſis plebē cō
tra me excitares: ut iis per ſuſa ciuitate: tu uir bellico
ſiſſimus inscribereris. Vltor tātis d̄ rebus ſurrexit: ſed
nō uultis ſigillatim enim plures cauſas: longe tamen
alienas oſtenditis. Verum si quis his omiſſis: quom
fas non uideatur: te ipsum per ſpexerit: grauiflme
omnium duxerit puniendum. qui uēdita domo: poſ
ſeſſionib⁹: & ſi quod in his paternum tibi erat man
cipium. exercitum contra me alis & camarinensiſbus
nugas per ſuades. Quod mihi nihil aliud qu
am te desperasse ſignificat. & merito ſane: ſiquidem

d. iiiii

multoꝝ maloꝝ causa fuisti: & ciuitatē cogis: temeritatē tuam: non suam sequi sententiam.

Epystrato.

n Oli me ad tui ultionē cogere: quom ter iā tibi pepcerī: neq; te piculis āplius exponas: qm̄ aliena a phalaride misericordia ē: quā & si uos d̄precatiōibus colitis. nos tamen tyrānica ira utemur.

Aryphcero:

n Oli recēsere eaq; numerq; quos ī tauro abiūpsi mus: plures. n. sūt si eoz opera disquiras: quā nomia: tamen: quom eiusmodi essent: sub nostram uenerūt potestatē. sed nolemus ī tam floren: artate seniorum curas subires: miseros enī quicūq; nos lāserunt osten dimus. Quom autē uitæ mutationes uidere cupias: iam desinas per deos admoneo. nō quod qcquā mali abs te pati uerear: neq; enī muliebri manu interficiēt phalaris: sed ne iis ānumereris q ī tauro pierūt. neq; mihi ūiustæ calūniæ ps ad crudelitatē efficians: quo te ulciscar. qd̄ n̄ si mihi parueris: tibi forsitan maxie expectādū ē: d̄ hac quoq; admōitiōe p̄cenas iure.

Agemorte.

f Enſiūs cādē agemorte quo paſto rebus n̄ ſiſ cō ſulueriū: multis nāq; rōnibus nos dolore afficit exi- mius hic p̄cipatus: p̄ quo ſtultus ego ī numeros la- bores & picula: ſpōte mea ſubii. Maximū āt malū in eo expertus ūi: niſi bōi & māſueti uiri a nobis benefi- cia uelit accipe. Vege ſi cui ūidigētiū aliquid cōferimus pefſimos eos ēē necesse ē. Vos. n. pbi uiri nescio q̄ rō- ne mea oīa aſpnamī. qd̄ aliud cāz ē: q̄ qd̄ bñficia ac-

92

cipe formidatis! Quācōbrē ex tot cōdiscipulis meis æq
libus aīcis: nō mō nemo me uirū uenit: sed ne pollice
tur qdē p̄ter calisthenē: quē neq; uētū & certo scio. &
aliis huiuscemōi fortasse utimur excusationibus. ne
mūera nīra palā detestari uideāt: quicq; ut ad me pri
cipio uenirēt: alios morbi: alios parētes: plurimos phi
buere respūblicāt. Te at nondū ad me uocatū mēinīt:
quom nīhil essē s̄secuturus. nec uocarē: nūc maxime
quom aduersā ualitudinē tuā: & filios post meū a pa
tria discessū tibi géitos e paurola accipiā: & p iouē ti
bi cōgratulor: & affinitatis: & susceptoꝝ liberoꝝ grā
quæ igī excusatio tibi reliqf: ne uidearis formidare:
Nā quom nō iūdiosū ad te munus qle cū tibiis & cā
tibus totius ciuitatis spectaculo mittēdū eslet: sed pa
tū auri i tépesta nocte misissē: tanquā idignū faciūs
& scelus reieciſti: & merito lāne. i pīi nāq; uiri: & hōi
nū cāde coīqnati ea mūera erāt. Ah nīmīu asp erga
me & iiquis es agemorte: addo & i hūanus & crude
lis: q nulla i fœlicis phalaridis misericordia mouearis
quom tāta i præsētia miseria afficiar. Nā quom ea
maxīe grā optassē p̄cipiatū: ut in amicos clarissimus
haberer: dei benignitate quam primum uota mea
consecutus: non habeo i quem bñficia cōferam. Sed
qd mihi erat omniū futuꝝ solaciū: eo me amici pri
uatis: neq; erga uos ullā me liberalitate ex rege meare
copia uti p̄mittitis. Quo fit: ut quom quæ uobis dare
uolumus mūera xénatis. In tyrānidis adulatores &
scurras: qbus dare nolēus: ea cōferre necessario cogā
mur.

Teucro.

Rishomeni tuo ager datus ē. & i p̄politioni ua/
cauit crīmī e:re uero: ut pollicitus es: expectāus. Ego
bñ ualeo si bñ ualere ē: multa me aggressū & plura
assecutū: & deteriore ḡra meliorū etiā p̄cenitere.

Teucro.

Hilodemi uxorē cleenetā quā nosti r̄cuer: quom nuptiæ & filiæ ḡra alloq uelle: negotiis spedītus nō potui: q̄bus: te huc uocassē: nisi ea ḡra te siracūsis r̄linquēdū statuissē. ex quo plāe intelligere potes: se r̄io nos de his ad te scribeā. Eā igit̄ adeas: & qnq; i do tē talēta ḡnro cui filia nupserit pollicet. nō tā mueris: quā reddēdi philodēo debiti ḡra. Quod si q̄spīa roga ret unde nobis tot philodēi pecuniæ sit: nescire te: sed ad me q̄ acceperī: & eū q̄ dederit id totū referas: & dato operam ut leōtes gener accipiat. uēit. n. ad nos: & illā uxorē esflagitat. Cui ego oēm operā pollicitus: ad te q̄primū misi. Si potiorē tñ ḡnru iueniret m̄f: nihil segnius dotē pmittas: neq; r̄tēdas. si qdē nō unus dun taxat philodēi gener nobis curæ ē. neq; quom pecuniā liberalitate largiur & nuptias: sed noli q̄sotā negligēter hoc ageā: r̄ac si qnq; talēta reddas: sed tāq; accipias. Turpe. n. ē data pecunia male r̄ gerere: ubi n̄ ea ḡra quā spōte dederimus dedisse uideāur. Neq; qcquā tale efficiā: ut dū apud me philodemi pecūniæ fuerit dānū i filiæ nuptiis i p̄sæ utilitatē mihi attulisse uideanf. Nā quom nihil eiulmōi me cōmisisse uiderit: nemoid de me poterit suspicari. Utinā iniqui oribus ubiq; moribus phalarī clamitarēt. Cāterū mic te: nubēti uirgini q̄tuor & q̄les puellas: & muliebres

93

uestes quas ad te misimus: & aureos. ix. & quā primū
celebrentur nuptiæ admoneas: si quidē ī hūc usq; dīe
etīa himiū dilatae sūt. Munera prompto & alaci aīo
mittas. ut etiā phalaridis sumptu gratiā assequaris.
Et hæc ita se habeat teucer. In cæteris aī & rāq; uirgini
& mulieri uiro orbæ consulas: ut usus fuerit. Et quō
earū desiderio satisficeris: nuptias cū rē & magnificas
& lūptuosas facito: ne si racuſanorum: aut puellæ co-
gnatorum quispiam fœlici nuptiarum die: miserum
pro beato philodemum appelle: sed aduersā eius for-
tunam excuperemus.

Teucro,

p Hilodemi perægre nauigatio tui quidem. ui-
ri: nostri autem ī comparabilis amici: tibi gloriæ filiæ
uero. xx: iam annos domi innuptæ infœlicitati teder
uidetur. Nupta enim si post ali quorū annos uiro careat
in uirtute corroboratur. Filia uero præter ætatem uir-
go crimine non caret. Omnibus nāq; homībus tur-
pissimum uidetur: & profecto sic est: ut ultra maturos
annos puella innupta remaneat. Iampridem enim il-
lius uitam quemadmodum tuam apud uirum lau-
dari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quam &
tu & ille genuisti filiam: solatium tibi esse existimas
Atqui iniquum ē mariti desiderio priuare nuptiis fi-
liam. Neque idē ē carere uiro q; paulo post redditurus
sic. & eo cuius nullā adhuc neq; experientiam: neq; cō-
suetudinē habueritis: quom naturæ legibus cogaris:
Cæteris quom neq; obscuris parentibus: neq; pecuni-
arum inopia laboretiſ: nullo pæto rātæ infœlicitatiſ

argumētū ppetiaris. Quinq; apud nos talēta filiæ do
rē reliqt: quom nauigaret philodemus: neq; qnq; dū
taxat: qppē cui communes sūt phalaridis pecūniæ.
Quā obrē nescio cleenetae quid differas. Nihil opus ē
ad filiæ nuptias philodemi aduētu. quæ i eius reditu
reiici possunt nolius præoccupare. Que at i pā natura
iuitis nobis urget: quom fieri possit ne differamus.
Puellæ ætas moras nīras nō patit: forsitan philodēus
his ipedit causis: qbus patrē ipediri: cōsentaneū est.
Quod aut̄ natura uiro puella: præter legē: domi desi
deat: nulla est excusatio. Neq; i præsentia tā patre ei
quā marito opus est. Tu uero i his necessitatibus &
fortunis absēti patri etiā præsentē matrē addi existīas
oportere. Nō sic i quā: sed si mihi obtēperaueris: ut ui
ro fœliciter: & filiæ decori cōsules. Nā quom alia mul
ta recte absēti philodemo effeceris: hoc unū præ omī
bus cōmune bonū ānumerabī: & pudicā uirginē ma
trimonio honestaueris. Noster aut̄ teucer: quom uo
lueris: & pecunias tibi: & si quid aliud ad nuptias ne
cesserūt: dabit. Tu uero quæ uis iubeas. & philodēi
ad nuptias reditū optato. non tñ ut in illū puellæ æta
tē reicias: & tuū erga uirū desideriū ut incolmis sit
atque redēar: & alia huiusmodi nō minus tui erga ip
sum animi sint testimonium.

Teucro;

Philodemi filiæ nuptias antet uas nobis red
ditas litteras audiuimus. Præcurrit enim
fama eos etiam qui multa utuntur diligentia ad ea
quæ facta sunt quancitissime significandum. Er

94

si elogio quo res gestas nūtia dea pferat: & nos nū imerito ei forlīta succēsūtus: quom tales nos p̄dicauerit: q̄ quō alioz: tū eius maxie ḡra: ī tātā dānamur crudelitātē: siqdē nos ūdīc̄ malos oībus p̄clamat. Quo sit: ut qui nūquā me uiderit: neq; expti sīt: me ac si ad hōinū exitiū natus sī uituperēt. Hęx igis meæ calātates sūt: nec alterius cuiuspiā. Aedes at ī quibus & leontes & theano primū coiere: ut nūc hēnt: ī posterum quoq; habeāt p̄mittas: neq; his hymēcū laribus amoueas: ubi celebratus ē: dignū donū & qđ iis qui accepturi sūt: p̄bēf eas arbitramur. Carissia.n. cōiugibus loca sūt: ubi prima uirgītatis uīcula soluerūt. Inuidia at apud siracusāos dignior philodemus q̄ miserationē iudiceſ. Et nemo ī summo f̄cēlitatis: gradu tam fortūatus: q̄ ille ī aduersa fortuna ab ūidis existimetur. phalarim at odio habeant oēs. Neque enī inoxiū odiū recusamus. Quisque at p̄ se maxie cupiat. & si dissimulet: huiusmodi sibi amicos comparare.

Phylophilo.

i N magna mihi stultitia uersari uideris philodome: si tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri existimas: quinq; talētōz: ḡra: ne nc̄bis p̄eāt: quæ nulla utilitatis sperneque tuæ amicitiae ḡra: dedimus. rē p̄fecto ne uulgo quidem dignā. Quod si om̄io uis a te uideri doratā filiā: nihilominus ista tua sūt. Sī negas: addas his totidē. & decē talenta dotem scribe'. ut si placuerit dotis pars phalaridis sit: pars ex philodemi facultatibus. Theano at multa & magna de me ti bi referens mihi ḡram reddit. Quod enī adhuc puel

la a nobis accepit: mater facta testatur.

Cleenete & Theano.

u Estrā beniuolētiā libēt̄ accipimus: quom̄ pha
larī tanto studio appellare cōtedatis: meæ tñ fortunæ
& si nos ipsos defendamus: recusat. Inuenieſ n. nomē
iplū ab ipso genere nulli reprehēſioni accusationiue
obnoxiū. Nos at ob multa & magna quæ acerbissia
fati necessitate iuiti egimus dānamur. & meū nomen
nullam aliā ob causā graue ē: q̄ qr legibus nō obrēpe
ro. Lex uero ipse sū subditis. Quāobrē quā mihi gra
tiā phalarid is appellatiōe exhibuistis: eā nūc fferatis
ne id nomē ipositū uelitis. Himerēsibus.

i V̄ssimus uobis ut stesicoge ad nos: & cononem
& hermocratē: quā primū mitteretis. V̄ os at eoḡ loco
sameā & licarchū misistis. Quod si qualē me arbitra
mini: talis essem. nō ignoro. grauissimū aliquid con
tra uos moliri me oportuisse. eo quod illos mihi non
tradicistiſ: & continuo ad nos & stesicorus: & conō &
hermocrates uenissent. Nequæ enī cynædus conō: uo
bis curæ ē: samea: & lycarcho clarissimis & uīm omni
um: hūa iſſis uiris posthabitūs V̄ eoḡ ego neq; modſtos
homīes: & qui nullā mihi: neq; patriæ ſiuriā iūlerīt:
iūsto afficiendos supplicio: neque cōmunē græcorū
legē uiolandā duximus. Et si uos plurimas abroga
ueritis: quib⁹ contra nostulistiſ ſententiam. sed qđ
opus ēt hæc uerbis explicare: quom̄ & mihi: & ad
quos scribo plane nota ſint omnia. Atqui neque uos
imitatus ſum: neq; imitabor. Ego inquam & homici
da & torſceleribus obnoxius: sed remisi ad uos lega

ros uestris: quom mihi ex duobus alterum impune
facere licuisset: aut cogere uos: ut pro iis illos ad nos
mitteretis: aut iis qui in nostra erant potestare suppli-
cio affectis: meam in illes iram effundere. Et profecto
eo iam res & iniuste uiuendi necessitates redigistis:
ut nihil nos peiores legatis uestris interfecisti: neq; me
liores seruatis: arbitremini. Cofusæ eim iam res meæ
sunt & coinquinatae: & patrum nobis momenti ad ho-
minū uel beniuolentia m: uel odium iuste an iniuste
faciamus esse intelligimus. Et in hanc uos himeren-
ses cōditionē: maxime & uiri illi uestri compulisti: &
aliorū quidem quacūq; uestri causa passus sū mala
posset uenia dari auctoriis: & præterita obliterari.
Verū quod nihil quicquā iuste fieri liceat: quæ pro
meriti poena ab iis exigi posset qui auctores fuerit.
Præterea longe iniustius esset: ut quidā nostra periret
iniuria: quam si eorum gratia in uos grauius anima
uertere cogeremur. Ego tamen himerenses & si hæc
omnia reputarem: & indignarer: & tyrannus haberē:
si non quos uellem: at quibus interfecisti: nihil mihi
uos dolore affecisset: eis pepercī & hospitio acceptos
ad uos remisi. Quod si uicissim æqui esse uolueritis:
que ciuitati uestræ calamitates impendent: in duos
uel tres conuertere satius ducetis. At si cononcuius
corpo singuli uestrum turpiter abusi sunt incolu-
mis seruabitur: uniuersæ ciuitatis excidium a nobis
expectetis: totis nang; uiribus contendemus: ne nihil
nos q; cipinemini: humatiiores experiamini.

Sthesicoro poetæ.

*S. S. s. i. c. o. r. o. s. f. i. c. u. l. u. s
p. o. t. t. a. l. y. n. i. c. u. s. f. u. i. t.
q. u. h. e. l. n. a. m. e. n.
l. a. i. u. x. o. n. i. q. u. o. d. a.
c. a. r. m. i. n. i. u. t. u. p. a. s. s.
s. i. t. o. c. u. l. o. s. a. m. i. s. i. t.
s. e. r. c. i. s. i. p. a. l. i. n. o. c. l. i. a.
i. c. o. t. r. a. r. i. o. c. a. r. m. i. n.
r. a. l. a. n. d. a. s. i. t. u. i.
s. i. v. a. p. i. t.*

a Vdio te maiore ī modū formidare: quom ui-
res nrās: & quæ ī nos molitus es tecū reputas. Sed ad
miror qd' nūc tādē formides: & n̄ quom primū Contra
nos agere coepisti: quom ab iiusta: ut dicebas: tyrāni/
de himerēses uēdicare uelles. Cogitabas quæ himerē
sibus dicis forsī fieri posse. Si igit̄ mortē: ut sapientē
decet: cōtēnebas: qd' nūc stulte pturbaris: quom tibi
liceat ea qbus tūc expectatis nihilo ībecilliori aio fui-
sti iā ppī quātia gñrole pferre. Sī āt ut timidus es: lic
timide te ad id qd' ppessurus es supplicū hēs. Quid
stulte eo ī me tēpore clamitasti: & talē tibi cōparasti
iimicū: quom sceleratū me & crudelē appellares: & ex
carmībus tuis uerba ī me ī cōtiōe effūderes: Quid
āt & musicus & poeta dicēdi figura & uolūtate uitæ
studiis contraria usus es: quom ociosus uocare musis:
neq; magis arduas res: quā poetā deceat: agredi pos-
ses. Sed quom p poeta repub. gerere desideres: manēt
te quæ nō poetas: neq; musicos: sed populares q su/
pra uires temerī audēt: quom ab hostibus capiuntur.

S. t. h. e. l. i. c. o. r. o. s. b. d. p. h. f. i.

t Yrāni sumus sthesicore: n̄ himerēsiū: sed agrigē-
tinoꝝ: q̄ re tibi īgētes hēmus gñras: qd' mīori mihi adē
prōp̄cipatu: maiore dedisti. Certo tamē scias qd' ty-
rāni agrigētī iimicos nr̄os ī himera ulcisci poterīū;

S. t. h. e. l. i. c. o. r. o. p. o. e. r. a.

a Vdiote alūtiū & alexiā pfectū & nūtiis p ciuita-
res missis: pecunias & exercitū cōtra me cogere. Nū/
quā ne igit̄ sthesicore a reipu. gerēdæ temeritate ces-
sabis: quom adeo senex sis: neq; musaḡ pudet q̄

te studiosū: pſiteris: eas át offēdis: quom iis cōtra mē
liores uiros utaris. neq; filioꝝ miseret: q; iā uiri ſi: sed
tem&arius ſenex ī cogēdis militibus & pecūia: ſpōte
tua uerſaris. quō ūimicū illistā grauē oppoſiturus ſis
q; eostāq; laricē cōcutiā. Ego qdē achiuoḡe rēdītus te
dio. Tu uero ut ex alexia ī himerā tutus fuertaris ni
hil curas. Sed ſcias uelī qd̄ manēt te & caphareia fa
xa: & placte: & caribdis: & nauplia classis: & nullo pa
cto māus nīras effugies: nī ūiquā & ſi qſpiā te deus: ſecū
dū uos poetas: eripiat:

Himerensibus.

f Thesicorꝝ: & cononē: & dropidā: apachino ī pe
lopōnesū p corīthiis: ad quos eos mittebatis nauigān
tes a nobis captos ſcitote. Dropidā fortaffe uobis īmit
temus. Cononē quāprimū ūterfici iuſſius. Stheſicorus
adhuc ſaluus ē: donec quo eū mortis geneř ulcisci ue
limus excogitabimus.

Himerensibus.

p Roſecto nobis himerēſes ūtertiā uīram plāe oſtē
ditis: qd̄ ſcilicet nihil ūterreſſe arbitramī phalarī ami
ſime ab eo mihi ſignificatū. Confido & alia mihi ad
uotū ſuccellura. Cæteꝝ ego cononē: ut ad uos antea
ſcripsi: ūterimi quāprimum iuſſi. quom malū uigꝝ: &
ī ciuitate uīra nulla neq; cognatiōe neq; affinitate ū
cuit: neq; n. malus ē: neq; nos uolla affecit ūiuria ſtheli
coro poſtmō umiſcūltabimus.

Himerensibus.

Iberauimus sthesicorū himerenses: & quæcunque cōtra nos machinatus est nō uiri grā: qua
sæpius & periūsset: sed deoꝝ, qbus is curæ ē & himerē
siū deoꝝ atq; heroū ei cōdānauīus. nihil. n. hēo quod
illos accusē. & si maiorē ī modū de uobis cōqri possi.
Cæterꝝ ipſi scitis quænā cōtra me adortus sit sthesico
rus: sed puduit sacrū uirū & sapiētia clarū. & uere mu
sis creditū: cynedo & scelesto cononi annumerare: &
una ūterimere. Atq; utinā taliū uiroꝝ fatū coerceſ mi
hi liceſet. uobis āt himerēses maiorē ī modū cōſulimus
ne sthesicorū i grato & ei nō cōſtaneo gerēdāe. reipu
onere distrahatiſ. siqdē abiis q. Alexiā p̄ficiſcūt acci
pimus. ūitis his se negociis iplicat: sed p̄uicacia uīra
uīcīt. Nolite igif his ī rebus eo uti: qbus nō sit idone
us: sed liberū ēē & lirꝝ suæ uacare ūinite. neq; ei uismo
di ūimicos ei cōparetiſ: q nō itidē fortasse cū illo agēt.
Quod si oīno opus ē q. reipu. curā ūſcipiat. talē ei p
ficiatiſ: quos quō cōcepimus p̄ utriusq; uīrm uolūra
te: ūiue ūpſtitioē ulciſcamur.

Sthesicorū poetæ.

Leū nō tui: sed nepotis tui grā missus. Dignus
in. adoloscens ē: de quo rō habeat. quom gīnicis certa
minibus nihilo ūit agesilao inferior. Eqdē quātū ī no
bis ē: ūsumus euaderet uelī. Argētū qd̄ a nobis coram
accipe noluisti: niſi ī pſerīa accepis: p̄ditiōis te apud
himerēses ūsimulabimus. Et ūi ita cōſtiterit grauius
pfecto hoc fuerit: q̄ quæ ad te primum mittere decre
uitus. Cæterꝝ age sthesicore hāc musaꝝ studia: qꝝ
grā: & clarior oībus es & admirabilior: & a ma & con

51

plectere, exspectabā ī q̄bus maxime p̄batus es similis
calidissimus es.

Sthesicoro poetæ,

V de nobis sthesicore nihil quicquā neq; uersibus: neq; alia rōne dicas. Nihil enim mihi potius est q̄ si meæ taceantur, de aliis sine inuidia arbitratu nostro maxime exemplo: fugias: qui quom omīū beatissimi uideamur nobis cōscii sumus quātis afficia/ mur calamitatibus. Quod si tibi merito ob occupatā spōte nostra tyrānidē hāc pati uidemur: tibi āt répu/ gerenti grauius nihil euenturū arbitraris: rebus no/ stris ī p̄itia omīllis: tuas cōsidera diligentius. Nemo enī pro meliori huiusmodi uiuendi ratione suscepta tempore passus sis: quæue tibi ī penderāt: nisi talis ti/ bi fuisse īimicus. At pr̄estat quidem: & si res ad tuo fortunæ benignitatem succedant: ne omnia ad eius licentiam experiaris. Etenim tu in pr̄esen̄ia neq; hi/ merensium tyrannus es. neq; omībus: quemadmo/ ut tu te arbitraris: eos tibi conciliasti quorum gratia nostraras suscepisti inimicitias. Evidem: si liceret: tui conjectura accepta: nollem esse tyrannus. Tu tamen eū q̄ a ciuibus suis bona plurīa nullū āt malū cōtu/ meliamue accepit: nō secus ac te īpm cōsideraueris: certo intelliges uix illum: qui ciuili administratione

e z

omissa: priuatis rebus uacauerit: maxime fortua sua de
lectari. Stesicoro poetæ.

n Oli curare sthesicore Euboli & Eriphadiis tui
apud me accusatōne: neq; ullo pacto doleas q; isidia
rū cās ḡtra nos ī te: & pulcherria tua carmīa ītulerit.
Etenī q; nobis piculū ī himera impēderit: tu nosti.
Quod āt nihil grauius p̄pessi sumus. delectari te ma
gis: quā illorū grā dolore oportet. & q; poemata quæ
tibi deæ ī spirāt rātas uires habuerit. & qd nos. siqd ti
bi curæ sumus seruati: sumo ī colūes. q. n. oposuisti: ui
sua: plusquā lyra patiaē possūt: & phalaris maior ē q
q; possit īterimi. Nos āt: quom maxime piclitaremur: &
tyrānū geslīus & familiaritatē seruauīus: neq; te qcq
accusamus: quō ī uitæ piculū: uel ī ipa potius mor
te īciderīus. Neque. n. si ī piis suis cōsiliis satisfecisset
id pbasset sthesicorus. Tu forsitan diuīstuis carmini
bus tyrāni cädē laudibus psecutus es. neq; nos: siq;
tuas laudarit rōnes: tyrāni cädē īprobāus: sed phala
ridis. hominē. n. īterimere hoc ē ītyrānū. siquidē: ut
nosti: nō sū auētor ūuria: sed ppulsator. Neq; dro
pidas: neq; illius pbatus uir: sed neq; nfi ipē liberator
iūppiter tute ī tēplo cū eubolo & eriphāto uiris īqssi
mis pmanere posset. ī qbus iustus factus sū: & pcul a
tyrānidē Cynædus āt conō & theagoras: q; cädē nobis
machīati sūt: nec nō amithidas & picles: & alii eius/
mōi iustissīa ultiois legē pierūt: quos & si nō tāta mi
hi uis esset: modo ultus: mori nō recusarē. Dicant me
homicidā: īpiū: sceleratū: tyrānū: multis & magnis sce
leribus cōtaminatū: neque siquid grauius in mēte ue

99

nic mihi parcant Nā apud bonos uiros uitupari mihi
uiderer: si sceleratissimi me homines laudarēt. Quo
rū alios ī taurū cōiectos cremauimus. Alios cruci af/
fixi us: quom opus esset ut d se reliquis spectaculum
atque exemplum p̄berent: ne quid contra nos molire
tur. Alii oculos effodimus. Alii mutilatis membris ro
ta uersati sunt. Aliis capita pelle nudauimus. Hi oēs
ſi uoste in nos machinati: iure ipso crudellissimā mor/
tem luerunt. Econtra quos tyrrannos nos esse confite/
mur: neq; negamus ad malorum ultionem tyrrānidē
desiderare: neq; in eos crudeles in humaniq; esse de
ſistemus. Erga bonos autem tales ſumus: quales ante
tyrrannidem. Nolí putes ſthelicore quom poemata ī
tyrannum ſcribis te in phalarim ſcribere. ſed propto
animo deos complectere: nihil nos reueritus. neq; q/
cquam quod ī mentem uenit reiicias. Nemo. n. pha
larim: præter fatum: q ab ineunte ætate: & ſi uatum
carmina conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quō
necessario uenerit. quandocumque uolet: tanquā de
bitum accipiemus. Verum Eubolo & cæteris homici
dis: quom inuitis fatis nobis inſidias molirentur: me
ritam rettulimus gratiam: nō eam quæ lege homini
bus qui tyrranni cæde in hanem gloriam: aucupantur:
ſed quæ a tyranno omni lege potentiore: referri cōue
niat. Palis enim pectorum tenuis coram himerēibus
affixi: & aliis affecti ſuppliciis in cruciatu pernocta/
rūt. Tu uero ad multos annos ſeſticiter uiuas: nec eius
modi quicquam perpetreris oro. tua nāq; iuſtitia hoc
tibi euenturum pollicetur. neq; unq; phalaim ī necel

e iii

sitatem adducas; ut talem in te experiaris. Curæ aut
tibi sit musa & gloriosissimi labores; quos ad me quæ
so mittas; ut præsentibus nos leuent solicitudinibus.

Androcli.

e Go quidem consulto litteras ad sthesicorū mi
si; nihilo me iniquiore animo Euboliū eum tulisse ca
lumnias; & tu hoc mihi dato beneficium; ut fideius
forem te exhibeas; nihil eum contra me machinatū
me mihi persuasiss. potius enim neque illos quidē
primum quas confessi sūt insidiis; quā sthesicori poe
matis grā. & nō suapte malitia me adortos existiabo

Aristholoco.

f I iccirco contra me tragœdias scribere induce
ris: quod captum a me sthesicorum dignum
quem liberarem existimauit; ac si i omnes poetas hu
manissimum me exhibeam; lōge a ueritate aberras.
Non enim pari ratiōe poetas sed bonos poetas. Neq;
inimicos; sed generosi animi inimicos probamus.
Tu autem: quom poeta quidem malus sis; inimicus
uero ignavius; & animi ui; & poetica facultate: sthesi
coro te æquiparas. Sed quid ego interesse censem: quā
primum cognoscet. non eorum gratia quæ cōtra nos
scribis; si quidem admodum degeneris animi essem;
si fabulas tuas curarem. Sed quoniam quom tam ma
lus & inimicus sis & poeta; pari te honore & sthesicorū
dignum arbitraris.

Sthesicoro poetæ.

n Iocles siracusanus; non ignoras fortasse quē

99

dico: nam propter familie nobilitatem non is est qui possit ignorari a sthescoro: uxor is suæ obitum graui & immodico dolore luctuque prosequitur: ne in me rito. Euenit enim ut eandem & sororis ex matre filia haberet & uxorem. Is inq̄ nicocles: quom mutuum i ter nos amorem intelligeret: Cleonicum fratre ad me misit: qui me suo nomine peteret: ut te orarem uxore suam tuis uersibus commendares. Etenim ut a sira/ cusani accepimus: qui quom reliq̄s uirtutes tum in credibilem eius pudicitiam testantur: nō indigna est quæ ore tuo laudetur. Nam & si cauendum sit in nostæ ætatis homines quicquam laudis scribere: ne poesis uenalis uideatur. sitq; & fidele officiū: neq; sen tentia nostra improbandum: noli tamen tui ægre ani mi consuetudine abiecta: meas preces contemnere. Non enim decer petentem phalarim negligi a sthesi coro: non quod aliquo meo i te officio debeas: sed qd̄ habitam de te erga nos opinionem confirmari postu lamus: Da igitur prompto animo ingenio tuo dignū beneficium: quod mihi ipsi efflagito: accipiam autē in amicum: Reliquum est ut ad gratiam cleathisthē siracusanam generere checratidæ tiliā: nicoclis: ut di/ xiūs: & sororis filiam & uxorem: & matrimonio iun Etiam annos. vi. trigessimo uita functam morbo: duobus relictis filiis annotes. Capita subiectæ materiæ hæc sunt. Inspirent autem tibi in his uersibus: quæ tecum semper sunt deæ & tuum sacrum & gloriosū caput muse exornet cognatio: quom aliis laudibus: tum his quas ad te in clearistem missimus.

e ivi

Nicocli.

Im Isimus ad sthesicoꝝ quēadmodū sup elegia
rogasti: & argumētū ei exposuiū. ut oportuit. Is libēs
mihi pī genio suo se facturū pmisit: forsitā. n. existia
uit sapiētiā suā moeroris tibi solatiū allaturā. Hic aut
dolor difficilis cōsolatu ē: & quā ut uerbis leuari pos
sit grauior. Nā quom duplicitis necessitudinis hoīe de
uīciteris: de utroq; doles: sororis scilicet filia & uxore
carissimā. forma qđem egregia pudicitia uero tāta: ut
nulli post se mulieri secūdū reliqrit locū. qī pturbato
aīo & oī spe amissa: nūq; lachrīas remittis: & uix tuā
cōsulis saluti. Atq; nō grauius res hūanæ ferendæ sī:
quā possit aīus tolerare. neq; uitute dignū effeceris:
si mōrōre dispeas & calāitate miserabili uiectui te pī
tearisi. Veꝝ age nicocles pauliſper dolore remisso: mi
serā hoīum uitā ſidera. & quiq; nīa ſit cōditio. Sigu
li ad inūeras nascimur mīferias: & quom uita defūgi
mur: tū mīferi eē: definiū. locūdā at hāc uitā ducius
eo qđ nihil morte grauius opinanīur: ut & q; aī nos
moriūt mīfereāur. quom minīe nos lateat: nō multo
post idē nobis iter necessario ſciēdū. Neq; potius eo
rū grā: quā nīa: lachrymas effūdēdas huiuscemōi
hūana cōditio nicocles: & ad hūc exitū oēs uiuīus. Nec
ē rēz oīum quā ūperiosius hūano gñri domīcī. Idem
fatū mortalīu oīum ē: & a nemine murari pōt. Vides
ne me tyrānū quē oēs homīes uiolētissimū arbitratī:
& ſi me oēs uiolētiorē pīdicarēt. mortē tñ nulla rōne ſu
pare: neq; qcquā grauius in ea aīaduertere poſſē: ſed
ei cādā: quom ultīus uitā dies aduenerit. Atque uti

100
901

nā ad hoc & assecuti essemus p̄cipiatū:nō ut meip/
sū a morte uendicarē. Nā fortasse aī p̄stitutā diem
morte dignos nos q̄ sp̄ia dixerit: neq; nos cōtradicfus:
sed ut ab iis q̄ & uirtute & morib⁹ quā lōgissīa uita
digni sūt:fatale uarcereūs necessitatē. V eū quom il/
la ī nos:nō nos ī illā tyrānidē exerceāus:æquo aīo fe
redū ē. nō ea tñ rōne:q̄ nihil lu&tū n̄o pficere possu
mus: sed q̄ illius aīam: si te tanto dolore torqri feserit
doliturā ī morte credibile ē. quom te & uita plurimū
delectauerit: & quæ tibi grata erāt ī credibili letitia p
secuta sit. Neque p̄ iouē tibi soli qd̄ tali uxore priua
tus sis: sed & illi qd̄ tali uiro ægre ferēdū ē. Quom igi
tur neque primus neque solus ī hæc mala incideris:
hūana tibi æquo aīo tolerāda p̄suades: si nō meo exē
plo:q̄ multis & uariis calamitatibus agitatus p̄mptis
līmo aīo mortē expecto. At saltē p̄p̄ naturæ æqlita/
tem:q̄ ppe quæ omnibus cōis sit: quāuis a plāris que
maiorem ī modū formideſ. Qui aut̄ eā nō ūigore aīo
ferūt: hi tranquiliore uita fruūt.

Sthesicoro poetæ

q̄ Vod carmīa p̄ clearis the edideris:magna tibi
& īmortalis ḡia hēf. Prōptū.n. p̄cibus m̄is te exhibui
sti:& singulis argumentis ī credibili artificio te acco/
modasti:& carmīstui elegantia maiorē ī modū pro/
bata ē nō mihi dūtaxat:me.n.oīa sthesicori æque de/
stant: sed cōpluribus agrigentioꝝ una audientibus,
Extabūt aut̄ nō apud eosnī q̄ ea audierūt:& q̄ ī præ
sentia sūt homies: sed ī omniū q̄ post nos futuri sunt
memoria. Gratiā igis p̄ his uersib⁹stib⁹:ut dixi:ðbeo

meo nāq; hortatu:& huius ætatis & futuris homini/
bus: tales musaræ catus largitus es. De me aut qd p
epistolam tuam significasti: p hospitalē iouē: p com
munes lares: nihil neq; ut pessimū sī: neq; ut bonus. i
pœmate tuo memeris. Mea siquidē fortūa fit ut au
res a noſe nō abhorreat. Scribat phalaris i ipo ſthe
ſicorū: ſiue melior quā hotinū opinio ferat: ſiue cō
tra hēat. Pelopidae.

q Vod mē rogapas ad ſthesicorum nullo pacto
ſcriberē: neq; ſi ſcriberē mihi morē gereret: ut i quem
piā uita funētū carmē ederet: ſatis gratiæ ab eo acce
pſile mihi uideor: qd i nicoclis uxore carmē fecerit:
Tu iḡr qd uis a nobis optato: qd nō i aliena: ſed in
nīra ſit potestate. Filiabus ſthesicori.

m Eroris uī filiæ: quā nā aptiore uobis conſo
lationem quispiam afferar quam uitutem
parentis ſuper quo lugetis? Non enī lachrymis ſthe
ſicorus: ſed laudibus prosequendus eſt. Equidē nolí
oīno uos neq; mortuos lugere: neq; plágē n̄ qn coiter
hi affectus: neceſſario ominibus accidat: ſed qm̄ milie
roge ſint: quorum non mors: ſed uita: uel potius ma
gis debeat deplorari. Non ſthesicori qui tot annos cū
ſanctissimis diebus in choreis & cantibus muſarum
uixit: cuius nomen in honoribus & laureis immorta
le ſeruabitur: quod profecto neq; hac: neque uenturis
ætatis: maius futurum ſit: ſi quidem non alia quā
immortalis & omnia continētis dei ſorte ſthesicorus
frui mihi uidetur: Quare magni & clarissimi patris
filiæ quæ tanto parētē digna ſint: uos ſapere oportet

ora saguum hunc cor hunc ingut d' isto.

*102
M.*

Non enim parum uobis contemnendum est: ut non
multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite fœlicem
herois sortem deplorare: non breui tantum: sed sœcu-
lis omnibus beatum. neq; honorum quos illi tanquā
deo himerēses decreuerūt: clarissimā gloriā auferatis.
Non enim ille: q; nos certo scimus. ægre tulit urgētis
fati necessitatē. Neque hi quom clarissimos heroas
qui pro gloria occubuerunt: i pulcherrimis cœciniſſet
poematibus: quæ uobis posſeſſio dignissima ſunt: &
exempla uitæ honestissima. Ipſe quom diem ſuum
obiret non impauidus pſtitit. Certo nāq; ſcitote filiæ:
quom a nobis captus ſthesicorus i nřam ueniffet po-
testatē. nihil qcquā formidauit. neq; tāq; graue qđdā
ppellatur: fractus aīo eſt. Quippe q; lōge gñrosior ca-
ptiuus nobis uifus ſit: quā hostis. Vita iḡr tyrānidis
nřæ acerbitas ab eius ſapiētia ē. nō qđ qcq; uelle i eū
grauius aī aduertere: ſed quom cruciatus meos mū-
ri. aſcribebat. Ego. n. iñueriſ eū laboribus cape cōatus
quom affeſcius ſū: nihil habui qđ malē: quā gřam
ei hēre: ut a me bñficiū accipet. Ex quo nō deberi mi-
hi ab eo gřam: qđ duodeci eū annos: tot. n. postea ui-
xit: ſeruaueri: ſed ei me arbitror debere: qđ & alia nos
corroborauit: & ſolus omniū: ut mortē conteneremus
effecit.

Teucro.

Aptiuoꝝ p̄tia quæ a thauomenitāis accepīus
nō nřa: ſed ſthesicori gřa: reddas. Viuit. n. ille ad eo
rū uſū: q; a nobis accepturi ſe bñficiū. quom aliud a
me petieris. Veꝝ ei gřa p̄t: quom i īgratos colloceſ.
Filiabus ſthesicori,

t Hauromehitani p quibus ad me scribitis man
datū a patre: quom uita defūgere: habuisse: nulla di
gni fū clementia. Hic n. ne mīmū qdem a me offensi: ad
uersum me bellū suscepēt. Sthesicorus uero nō hoc
mō qd petitis: ut scilicet captiuos p̄tia quæ a thauro
menitanis exegimus: reddi mandeūs. Sed qd uis etiā
supra vires nīas a nobis p̄meritus ē. Licit. n. mortuus
nōnullis uideat: nemo tñ q̄ recte sentiat: id dixerit. Mi
hi qdem sthesicorus uiuit: neq; tñ apud me thauro/
menitarū odiū ualeat: ut sthesicoro aliquid peteti: qd
phalaris hēat negef. Oēs nāq; homīes ab illo uici de/
cet. me aut̄ oīum maxie: q̄ in tot hominimū milibus
quot exptus sū: praestantioris aī uiderī nemine. Nos
igī thauromenitanis pecunias reddi iussiūs: neq; me
dius fidius hāc patri uīo grām referre: sed ab eo poti
us accepisse existimamus.

Crisippo:

n Eq̄ primū: quom thauromenitanis bellū iniu
ste cōtra nos īferentibus captiuos: accepto pre/
mio: liberauiūs: eis blanditi sumus. Cōmunem. n.
græcorū legem abrogare noluīus: neq; quom postea
acceptū p̄tiū reddidius: ea ūddidimus rōne: ut illis be
neficiū īpartiremur: quemadmodū exprobrasti. Sthe
sicoro aī p̄ filias legato obtēpauīus. Thauromenitā
igī mortuo sthesicoro: eōq; quæ a nobis assēcuti sūt: si
bi habēdā grām sciāt. Sthesicorus aī suis moribus.
Ego qdē quō multis & magnis d̄ rebus ei grām d̄ber
itelligā: neq; legationem eius obliuiōi mādabo: neq;
ignoro: quō p̄ eā hoc aī petit & asseq̄. Thaurōeni
rāos qdē pecūia & bñficiū: nos aī hūanitatis. quo oēs

103

pr̄fus nos exptes exist̄iant: testimoniū accipere:
Himerensibus.

¶ Go qđe oīa sthesicori ḡra faceī patuſ ſū: ut tā
& ſi cōtra ipa fata arma ſūere oþpteret: de morte cōtē
dere n̄ piget: ut diuinū uige & a uobis & cæteris homi
nibus carmī elegātia laudatū liberarē: quē ſc̄iſſimā
muſæ om̄ib⁹ p̄tulerūt uatibus: p̄ quē & cātus &
chorez plurimū ualueāt. Vege aīaduertite ubicūq; ſe
pultus ſit ſthesicorus himerēſe ēē: & ſua ſe uirtutū ḡra
oīs & priæ ciuiſ uocabit. Mæbit at uester: neq; mor/
tuū ſthesicor⁹: ſed i poematibus ſuis: quæcū uniuero
ſo orbe coſauit uiuere arbitrem⁹. Vēiat uobis i men
tē himerēſes apud uos eū genitū: educatū: eruditū: in
uerſibus: poematibus q̄ ſc̄lenuiſſe. Apud cathaios at
& qđe uolētes: naturæ celiſſiſſe. Et i himera téplū ſthe/
ſicoro i mortale uirtutis eius monumētū cōdat. In ca
thāia uero ſepulch⁹. Supra hoc: ut ſatiuſ uobis uifū
ſuerit cōſultetis. Neq; pecūiis q̄tū nobis erit facultatis
neq; armis ḱgere uos arbitrem⁹. Vñ tñ aīaduertatis
ueli: neq; decori uobis: quom ſiculi ſit: futu⁹: i ſici
lia ciuitatē capi: neq; ſi n̄ capetis tutū. Cæterū nolite
ſthesicori obitū fletu & plātibus pſeq; neq; illius caſu
ſolicitem⁹. Mortuū nāq; ſthesicori corpus ē: nomē at
ppetuo i uita qđe glorioſū: memoria at beatū ſerua
biſ. Præterea carmia & uaria poematū eius gehera: &
publice i oībus téplis & priuatī quiſq; domi hēat: &
hortor & admōeo. Tūc enī ueremoriel ſthesicorus:
quō carminū eius mōumēta n̄ ap̄liuſ extiterit. Quā
obrē ad alios quoq; hoīes ea mittēda curetiſ diligēt. n̄

ignari lōge maiore quæ talē uige tulerit ciuitatem: q
q miserit laudem cōsecuturā. Alphōso Regi
q Vattuorphalaridis epistolæ q̄ s nup i alio libel
lo ūuetas: i latinū traduxi. solita clemtia tuā: ac
cipias oro diue alphōse. q̄ miro amore: & līras: & līrag:
studiosos ā plecteris: foues extollis. Paruū pfecto mu
nusculū: n̄ tū: ut Ipo: sereitati tuæ īgratū. In'nis. n. di
gnā p̄cipe liberalitatē: clemtiā: aī magnitudiē co
gnoscēs. Atq; utinā n̄ primū omēs editas īmortal i no
mini tuo īsribere. Sed qd̄ factū ē: accusari potius q̄
imēdari licet. neq; optiōis ulla utilitas est. quō res i ī
tegrū restitui neqt. Vege si sereitati tuæ studiū meum
placeū itellexero: q̄cqd deīceps aggrediar: fōelicissimo
nomini tuo libens dedicabo.

Phalariš Aphilāti & Trasibulo:

q Vas mutuo uobis pecunias dediūs: teucro red
didisse dicitis. Teucer īcepisse negat. Mihi hercle nul
la cā est cur aut uobis: aut illi n̄ credā. Vos ei tanq̄ aī
co reddidisse asseritis. Quāobrē ueritatis ignarus: ne
cuipiā uīm diffidere uidear. ac si acceperī: rōnes ue
stras admitto. Atq; utinā potius sēp me ueritas late
at q̄ fraudem dephēdā. Sātius. n. multag: pecuniag:
q̄ amicog: dānum arbitror. quādoqdē necesse ē ut re
dephēla: q̄ mētiēdo mihi ūiurias ūtulerūt: p aīcis ini
mici apud me hēant.

Paurolæ filio

n On multas p̄ deos īmortales a me pecūias te
petere arbitror: sed facultates meas minores sē
rio: q̄ ut filii possim uirtuti obtēperare. Red utinā in
tot quot dicis ūpedas. quod si ita facies: aīcis potius q̄

10 f.

accipiāt: quā p̄is liberalitate cārbis. quē n. clara p̄az
cedit largitio: seq̄ ut aī sui magnitudē digna possi
deat. Vbi uero ad agēdū qs pmpte accesserit: ei fortu
na qffiosa seſe paratāq; exhibitt. Noli iḡr m̄qcq; ue
ritus huiusmōi uti uerbis: ac suspicari: tāq; nō libēter
pauca i filiū cōferā: cuius ḡfa oia cōparaui. Tātū. n.
abest: ut te i amicos liberalitatis rep̄hēdā: ut i credibi
liter delectatus te admoneā: quæ tāta hūa ītate digna
sūt serias: ut nō solū i p̄tia aī tui magnitudinē ostē
das: sed hac tibi obsequēte fortuna: eandē sēp serues
uolūtātē. Quod iḡr tibi ḡfirose paurola damus: liben
ter damus: & abs re recipimus ḡfam: quom istū i pen
dēdi modū teneas: q̄ rā bonā spē p̄ſe ferar: & uirtutē:
Peristheni.

e Vboli & eriphādi q̄ in me cōiurauerūt uxores
q̄s captiuas ad me & tāq; pituras misisti: quom ante
hac enīxā īterimere studiis: nūc tū seruādas cēsui
Admiraris pfecto quod meā i eas irā extixerī, sed si
causā audieris: quod ob i credibilē qnandā eaq; aīmi
nobilitatē: lōge magis admiraberis. Nā quom eas p̄/
cōtarer an iſidiag; in me cōsciā maritis suis suisēt:
non id modo: sed una quoque cum illis impetum in
tyrannum facturas seſe assieuerauerūt. Ei quom quā
nā mea uel magna uel parua ſiuria peterē: priuata q̄
dē nulla: sed publica dixerūt. Cōmunē. nāq; eē ūiuriā
liberā serui ūiuitatē. Rursū quo nam pacto ſui i me
odii meritū suppliciū ūidrē: īterregata morte respon
deſt. Quāobrē q̄ tāta uirtute: & aī magnitudē more
iēt: eos uiueſ & nō mori arbitratuſ p̄ſthenes oportē

als ure
re: & ego iuste pepci. Et tu q̄cqd cū iis cepisti: accersi,
tis eae necessariis redde: ne ullā accepisse. iniuriam
conqueri possint. Euanoro.

u T te & himerēles oēs: īmo plurīos sīculorū nos
se arbitror: qd̄ ī himera opositis ī me insidiis: ut potē
iustior: ciuratos exūpaui. Nō. n. tētati facīoris ī rēplo
suo iuppiter tā īiquis iudex extitisset: ut iuske illos rē
aggressos tāq̄ īiustos ī eius tradidisset potestatē: q̄ me
rito ab iis fuisse piturus: haec nēo aliter existēar&. Ve
rū quom audiā sthesicōrē ægre ferre: qd̄ ī sidiaꝝ cām
ī suā poesī eubolus & eriphādus ītulerit: nollē eū ac
si mihi id p̄suaserit: egre ferre. Nā si eius poematibus:
ut dicūt: artēdissēt: nō despātis ī pbitatis: sed sūmāe bo
nitatis p̄mīum accepissent.:

Frāscus A. hētinus Calar. atq̄ pr̄estan. Iuriscō. Frā
cisco Pellaio Patauio Regio Cōsiliario. S. : D.

ommendā
I strip̄isti ad me frācise patauie: uir eximie: ut
epistolas phalaridis q̄s pauloāte e grāco ī latinū tra
duxerā: ad te mittere. Qua ex re q̄nti: me faciat hūani
tastua ostēdis: q̄ res īmas: licet ī cultas: p̄ tua ī me beni
uolētia: quæ a doctōr tuo legerēt dignas duxisti. Ego
āt: & si ātē acceperas ī fastuas: de his ad te mittēias co
gitassē: dedisti tñ: ne arrogātiæ arguerer: q̄ eas ad talē
uige mittere auderē. Nūc quō sp̄otetua peras: tā libē
ti a iō ad te mīto: ut nō dare: sed accipe bñficiū mihi
uidear. Nā si subtili & p̄spicaci iuditio tuo laudabūc
eas ī mediū p̄ ferre ausus: doctōr: iudiciū n̄ ap̄lius for
midabo.

Vale.

Anno dñi. M. CCCCLXXXI. VI. IDVS Mar.
Venetiis.

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

ARMI

EPISTOLA

PHALA

AZB

12

brario antico dei Gesuiti

www.fondolibrarioantico.it

ADIO